

Kisha katolike kundër gjakmarrjes me dekret çkishërimi

B. Delijaj / f.10

Gjakmarrja shkatërron familjen Sheqeri

Zef Nika f.5

Studenti i dhjetorit '90 i kërcënuer

Fatime Kulli f.10

Familja Murej dhe hakmarrja msjetare

Redaksia f.5

EDITORIAL

Konflikti me vetveten dhe kërkimi i identitetit europian i shqiptarëve

nga Gjon Keka

Kultura shpirtërore, politike e çdo kombi apo populli sidomos me traditë dhe me moshë të pjekurisë rezultojnë me përgjegjësi të thellë, kulturore, politike, sociale, ekonomike etj. Të gjithë e dimë se çdo komb apo popull ka edhe kulturën e tij dhe burimin e të mirave dhe virtuteve nga të cilat ushqehen ata, por ama të mirave. Ndërsa askush nuk është më xheloz se sa popujt e siudhësës ballkanike, ata vazhdimisht kanë jetuar në hasmëri me njëri-tjetrin jo se këtë e kanë trashëguar por se ka ardhur si aksidenti i piktakimeve historike por jo çdo herë të njejtat ... / f.12

George Washington pati nënë Marije Balën, me prejardhje nga Rrafshi i Dukagjinit, saktësisht nga rrethinat e Pejës nga D.Cacaj, faqe 2

EDITORIAL

Vara-vingat e PDK-së së Ndokës

nga Blerti Delija

Nese ka nje force politike ne Shqiperi qe mund te konsiderohet gjenetikisht e djathte, eshte ajo me fryme apo vokacion demokristian. Idealet, zanafilla dhe historia e veretetojne mese miri pa patur nevojte ti mbushim mendjen ndokujt qe permes elementeve social te doktrines kristiane (qe bazohet Kristian Demokracia si rryme politike) mundohet, eshte munduar apo do te mundohet te justifikojte shmangien politikisht majtas (apo qendres se majte) te PDK-se. Ndalem tek kjo force politike duke patur parasysh se eshte me e konsoliduara e te gjitha simotrave te tjera me mbiemer demokristian.

Eshte e kote te perserisim qe ne Shqiperi, partite e vogla (por edhe te medhate ne shume raste) jane instrumenta ne duart ... / faqe 3

“Të Pastrehët me Status”, një mashtrim dhe vjedhje kolosale Shtet + “Të pastrehë” në dëm të pronarëve qytetarë!

Nga Agron Luka

Historia e “Ç’pronësimit dhe Strehimit” të këtyre “Të Pa Strehëve”, për afro 5 dekada në kohën e Parti-Shtetit tashmë dihet dhe kjo analizë është jashtë objektivit këtu.

Rreth 21 vjet mbas vendosjes së njëfarë demokracie në Republikën e Shqipërisë është një megaskandal të dëgjosh udhëheqësit e dy partive dhe të partitëqave, duke zhvilluar debate me hipokrizitë dhe mashtrimet e tyre rreth problemit të rregullimit të “Pastrehëve me Status” dhe çështjes së rikthimit fizik të banesave, të ashtuquajturve si “ish pronarëve” qytetarë. Më konkretisht është fjala për Aktin Normativ të Këshillit të Ministrave, për detyrimin e të “Pa Stehëve me Status” për të marrë kredi me zero interes ... / faqe 4

Nëpër magjitë e Shkodrës nga Sokol Pepushaj, faqe 6

Mes simpoziumit shkencor shkencor “Kelmëndi në Shekuj” e logut tradicional Mis Bjeshka 2012

Nga Ndue Bacaj

Logu i Bjeshkeve 2012 në treven historike të Kelmendit ketë verë kishte një të veçant të madhe. Organizohet në “100 vjetorin e shpalljes së pavarësisë”, pavarësi për të cilën kelmendasit kishin derdhur lumenjë gjaku e dete mundimesh e sakrificash. Kelmendi në keto lufta e perpjekje shumëshekullore kishte zgjuar interesin e vetë Europes së kohës, e cila jo vetem e vleresonte, por shpesh kishte pasur aleanca e bashkëpunime në kuvende e beteja luftarake kundër osmanëve dhe pushtuesve të tjerë. Pikrisht për të përjetësuar këtë histori të lavdishme shqiptare, kryetari i komunes Kelmend Ing.Gjeto Dukaj ishte bërë promotori ... / faqe 9

George Washington pati nënë Marije Balën, me prejardhje nga Rrafshi i Dukagjinit, saktësisht nga rrethinat e Pejës

DËSHMI QË PARATHONË SE LENINI ISHTE ÇEÇEN DHE FIDEL KASTRO BRITANIK. SIÇ ËSHTË PËR FRANCEZËT SURPRIZË SE DE GOLI KISHTE ORIGJINË ARABE, PËR SHQIPTARËT ËSHTË E RËNDËSISHME TË DIHET KJO.

Për të përzënë çdo dyshim të mundshëm e pasaktësi paradoksale, vjen kumti sipas të cilit Instituti i Biokimisë dhe Gjenetikës në Bazel të Zvicrës, ka kryer ndërkohë një hulumtim të gjenezës së disa prijsave botërorë. Në këtë studim të imët deri në detaje, në krye të listës ishte pamëdyshje dhe Gjergj Vashington-i. Kumti është kokëfortë kur thotë se babi i kombit amerikan është i biri i Agustinit dhe i Marijes.

Nga **Dashamir Cacaj**

Në vitin 1706, një anije e nisur nga bregdeti kroat, pas një lundrimi të mundimshëm mbërrin në brigjet lindore të Amerikës Nordike. Mjeti lundruar e përshkoi tejmbanëshullin gjigant britanik për të mos e hedhur spirancën në ato brigje, por për të vazhduar rrugëtimin përkrah burimi i dritës.

Në bordin e anijes është dhe një çift të rinjsh nga Rrafshi i Dukagjinit. Janë burrë e grua. Po e lënë vendin e të parëve nga orteku i hallevë që i pati vënë në shënjestër edhe ata të dy. Fati është me ta. Mbërrijnë në Virgjina, e veshin kombinoshë për të ndërtuar një të ardhme. Medet që emrat e dy të rinjve nuk na i zbardh asesi, Albert Myko dhe as Virgjina Carmichael. Të dy na e fshijnë pluhurin e harresës me ndihmën e një tupani që është lajmës për një triumf. Anipse emrat e dy banorëve të Rrafshit të Dukagjinit nuk kanë mbriritur ende në gjerdanin e kronikave tona, ne ju jemi mirënjohës për jetë gjuhëtarit e shkrimtares.

Bashkëshortët e rrafshit kanë në xhepin e setrës ende kartelën e mërgimit kur u lind fëmija rishtar. Është vajzë e porsalindura. E marrin në krahë dhe e çojnë në kishën e rrethines. E pagëzojnë me emrin e bukur Marije. Emri është biblik. Edhe mbiemri këtë shije ka kur e përtyp. Bala! Një mbiemër fisi që ka harruar të plakët.

Vitet marrin rrokopujën. Moti 1708 është viti i lindjes së Marijes, e ky sa vjen e largohet. Marije Bala vishet nuse. Po kush është dhëndri pale?! Është bash babai i babait të kombit amerikan, sa kohë i referohemi cilësimit in mortales të tij. Pra, dora vetë ati biologjik i Gjergj Vashingtonit. Dëshmitë na e shuajnë kureshtjen sa kohë na bëjnë me dije se nënë e bir patën mesvedi dashuri e nderim, ndiesi këto të ndërsjellta e të pakufishme. Ekziston në memuarët e Shtëpisë së Bardhë një prokurë e lënë nga presidenti historik i Amerikës së djeshme e asaj të sotshme. Sipas saj, në çdo rrethanë e me çdo mjet, të mbrohet e të sajdiset, vendi i shqipeve buzë Adritaikut, nga kombi amerikan e udhëheqësit e tij.

Për të përzënë çdo dyshim të mundshëm e pasaktësi paradoksale, vjen kumti sipas të cilit **Instituti i Biokimisë dhe Gjenetikës në Bazel të Zvicrës**, ka kryer ndërkohë një hulumtim të gjenezës së disa prijsave botërorë. Në këtë studim të imët deri në detaje, në krye të listës ishte pamëdyshje dhe Gjergj Vashington-i. Kumti është kokëfortë kur thotë se babi i kombit amerikan është i biri i Agustinit dhe i Marijes.

shkërmoqet. Aforizma “u tha, u bë” ia krijsi gazet. Shqipëria ime nis e hedh rrënjë të shëndetshme më 1913.

Jo shumë dekada më vonë, është presidenti Nikson që ia hedh një sy amanetit historik të GjergjUashingtonit. Është viti 1970 kur Nikson i dhuron Titos jo pak, por një qese me 5 miliardë dollarë amerikanë. Një kusht të vetëm pati kjo mbështetje financiare që ringjalli ekonominë e principatës gjigante të sllavëve të jugut. E ky

likë të Shtetit të Kosovës, i has sharra në gozhdë. Dihet kush e “sharroj” premtimin e Titos përpara presidentit amerikan të radhës, Karter. Shkurt Millosheviç “i fut stërkëmbcën” njeriut që i lëshoi fronin e ndihmat ndërpritën. I fundit që e ka parë me miklim porosinë e Gjergj Vashingtonit, është presidenti Klinton. Kjo letër më yshti ta orientoja “NATO-n” për t’ja hequr prangat kombit të Rugovës, mësohet të ketë thënë Klinton.

Kumti që po përcjellim është në shterzim të maturimit të vet. Lyp një kohë, nuk dihet saditëshe. Ngjizja ka startuar bindshëm. Karl Eduard ka hedhur në treg librin “Shtëpia Klinton”. Karli është gazetar, reporter dhe autor i shumë librave dokumentarë në evokim të jetës e të veprimtarive të presidentëve të Shtëpisë së Bardhë dhe të historive të Vendit të Madh. Karli është dhe fitues i çmimit “Pulitzer” në katër edicione të tij. Në dobi të ngjizjes së kumtit që përcjellim është dhe kronika me titull “Marije Bala Vashington”, e vitit 1850 e shkrimtares Virgjina Carmichael. Dëshmi të besueshme siglon linguisti i Universitetit Berkli të Kalifornisë, Albert Myko. Nuk po e bëjmë më të gjatë vistrën e dëshmimeve. Falë Zotit ato nuk shterrin.

Për sa e cekëm në rreshtat e këtij shkrimi, Marije Bala nga Rrafshi i Dukagjinit, vis shqiptar e shqipfolës qyshkur u shfaq arbëri i fillimit, meriton njohje, publicitet, respekt, admirim e nderim pa limit. Edhe një monument e lyp kjo amazonë e mesjetës shqiptare. Në krah e përbri të Roza Fatit, Vojsava Kastriotit, Terezë Bojaxhiut, e të më falë ndonjë tjetër emër i përvetshëm gruaje që nuk e gjen emrin e vet në këtë kronikë që është ngarendje, me gjasë si e vrapit të atkinës kur bashtina është me bar e me gjethe. Koha e ka “tagrin” mos me pritë...

Porosia e lënë nga Gjergj Uashingtoni, në kohë të ndryshme është bërë e gjallë e ka shërbyer si “varkë shpëtimi” për bashkëkombasit e mij. Në krye të herës, mbi paragrafin imëcak të letërporosisë, bie vështrimi i mprehtë i Presidentit Uillson. Ishte ai vakt kur arka e mortit priste mënjane kurmin gjithë dregëza të vendit tim. Presidenti Uillson nuk ngurroi të shprehet në Lidhjen e Kombeve. Të mbetet në këmbë ky komb. Nuk është e drejtë të

kusht ishte i rrokshëm. Të njihet autonomia e Kosovës! Pikë! Tito ofron kushtetutën e vitit 1974, ngasja e të cilës është krijimi i Universitetit Shqiptar të Prishtinës. Dora e ngrohtë e një kombi të madh i zgjatet shtetit që udhëheq Tito është edhe një kreditim i tipit big për dekadën e viteve 1980 e 1990. Tito premtonte statusin e republikës për Kosovën. Aty për aty “u tha, u bë”. Por Tito largohet nga kjo botë e vendimit për dhënien e statusit repub-

hje, publicitet, respekt, admirim e nderim pa limit. Edhe një monument e lyp kjo amazonë e mesjetës shqiptare. Në krah e përbri të Roza Fatit, Vojsava Kastriotit, Terezë Bojaxhiut, e të më falë ndonjë tjetër emër i përvetshëm gruaje që nuk e gjen emrin e vet në këtë kronikë që është ngarendje, me gjasë si e vrapit të atkinës kur bashtina është me bar e me gjethe. Koha e ka “tagrin” mos me pritë...

Vara-vingot e PDK-se se Ndokes

Nga Blerti Delija

Nese ka nje force politike ne Shqiperi qe mund te konsiderohet gjenetiksht e djathte, eshte ajo me fryme apo vokacion demokristian. Idealet, zanafilla dhe historia e veretetojne mese miri pa patur nevojte ti mbushim mendjen ndokujt qe permes elementeve social te doktrines kristiane (qe bazohet Kristian Demokracia si rryme politike) mundohet, eshte munduar apo do te mundohet te justifikojte shmangien politikisht majtas (apo qendres se majte) te PDK-se. Ndalem tek kjo force politike duke patur parasysh se eshte me e konsoliduara e te gjitha simotrave te tjera me mbiemer demokristian.

Eshte e kote te perserisim qe ne Shqiperi, partite e vogla (por edhe te medhate ne shume raste) jane instrumente ne duart e kryetareve per te realizuar qelimet individuale apo te klaneve rrotull. Natyrisht, si pjese e ketij konfigurimi, nuk i shmanget as Partia Demokristiane. Sidomos ajo e 7-8 viteve te fundit.

Kapercimi politik i Nard Ndokes nga PDR-ja e Pollos tek PDK-ja e Lesit, ishte nje levizje me interesa te ngushta apo llogaritje elektorale me shume individuale se ne sherbim te demokristianeve. Gjithsesi koha tregoi se me fuqine e kartonave ne Kuvend-fale kapercimeve politike te disa individeve (edhe ata nisur nga interesa personale) sollen nje pozicionim normal te PDK-se si pjese e mazhorances se djathte te drejtuar nga PD-ja dhe kryeministri Berisha. Ministria e Shendetesise dhe derivate e saj ne nivel ronal dhe menaxhimi nga "demokristianet" jane nje kapitull, i cili meriton analize ne hollesishme se si nuk duhet te leshohet pushtet ne emer "te idealeve qe kane vene themelet e Europes", sic kane permendur shpesh ne kohe te ndryshem lidere te PDK-se ne vite. Askush nuk mund ta thote se ky menaxhim, edhe pse i shkurter ne kohe, ishte sukseshem apo arriti te dale nga linjat e deriatehershme duke dhene nje model qe ia vlen te implementohet serish. Megjithate, me te gjitha gabimet dhe fajet, me gjithe perjashtimin e demokristianeve dhe me grada shkencore nga bashkemenaxhimi i ketij sektori apo sektoreve te tjere qe iu besuan PDK-se asokohe, bashkepunimi i PDK-se me PD-ne e aleatet e djathte te saj ne qeverisje, ishte brenda normale. Eshte e qarte se kjo kohe qeveritare per PDK-ne nuk dha rezultate per forcimin e kesaj force politike. Shenjat jane pare qe ne ate kohe, u pane ne zgjedhjet e vitit 2009 dhe 2011. Duke filluar nga Shkodra (bastion i PDK-se sipas lideve te saj ne vite) dhe deri ne Kospol, kjo force politike nuk ka struktura, rrjedhimisht nuk funksionon, eshte inekzistente. Sot ne Shkoder, askush nuk mund te thote me siguri cili eshte kryetari i PDK-se vendore, edhe pse kujtohet me buje se nje ish-zyrtar i larte vendor i qeverisjes 8- vjecare te PS-se, u vendos ne krye te saj ne prag te zgjedhjeve te 2011 dhe u largua pa shume zhurme. Madje, edhe shume gazetar ne kane infor-

macion se cili eshte kryetari apo lideri i PDK-se ne Shkoder. Sa per publicitetin mediatik- i domosdoshem per nje force politike, askush nuk e kujton qe te kete pare nje lider vendor apo edhe vete kryetarin Ndoka ne mediat lokale te Shkodres. Te pakten prej shume e shume muajsh, per te mos thene vit.

Pas zgjedhjeve te vitit 2009, PDK-ja vendosi te kapercije ylberin, duke u bere ndoshta aleati me i afert dhe famemire i PS-se. Aleancat politike te kesaj natyre jane shume te rradha, jo fitimpruresse per subjektet e vogla dhe kane ne sfond interesa personale te kryetareve. Po cilat ishin keto interesa? PS-se dhe Rames i leverdiste te tregonte ne publik por edhe perballe Europes se ka ne krah partine me te fuqishme demokristiane ne Shqiperi. Kjo eshte ceshtje imazhi, por shume e rendesishme ne politike. Nga ana tjeter, ne thesin e madh te votave qe i duheshin PS-se dhe opozites se majte, perroi demokristian do te shtonte disa mijera me shume. Ceshnja apo pyetja qe shtohet eshte: Keto vota ne emer te kujt i kerkuan apo ne favor te kujt shkuan? Perralla e hapjes se kutive te votimit te 2009-es u pa qarte se ne cfare derexheje perfundoi dhe cilat ishin rezultatet. Kauza u shit "per 5 aspra" politike ne nje nga restaurantet e Krokodileve ne Europe. Votat demokristiane sollen ne krye te shume komunave, te pakten ne Qarkun e Shkodres, shume individe qe nuk i lidhte asgje me PDK-ne pervec lidhjeve apo miqesive me kryetarin. Ne disa raste, perfaqesues te subjekteve te tjera politike kandiduan nen siglen PDK dhe sot e kesaj dite, e kane te veshitre te deshifrojne germat nistore per te arritur tek emri i plote Partia Demokristiane. Ne raste te tjera, votat e bashkuara te PDK-se me te jamte opozitare, sollen ne krye te komunave, bashkive apo derguan ne parlament individe me te kaluar dhe te tashme te dyshimte. Votat u kerkuan ne emer te idealeve Kristian Demokrate, ndersa rriten politikisht individe qe nuk kane asnje lidhje me keto vlera shblime politike.

Pavaresisht se nuk eshte publike, ka patur edhe nje marreveshje gjentellmenses (po e quajme keshtu) ne mes Ndokes dhe Rames (PS). Ne zgjedhjet e prishme parlamentare (2013), Rama garantoj 3 mandate deputetesh per PDK-ne. Madje, jane pefolur edhe emra konkrete si Ndoka apo Zogaj si kandidat-epetete te ardhshem. Me keto skema dhe perlogaritje, incesti politik PS-PDK eci deri ne vjeshten e kaluar (2011). Ate kohe Ndoka "ndjeu" se eshte ne krahun e gabuar politik dhe filloi nje "mea culpa" graduale, njekohe-sisht edhe presion i hapur dhe i fshehur ndaj aleatit PS. Ne fakt, Ndoka u hapur ofertat e mazhorances, te cilat per te rikthyer PDK-ne ne kampin natyral te djathte, mund te ofronin poste bashkeqeverisjeje si zv.minister apo prefekt. Duke patur parasysh se kryetaret kerkojne me shume, posti i ministrit te kerkuar nuk iu dha asnjehere PDK-se dhe Ndokes. Eshte e qarte se llogaritje behen nga te dy palet: PD-ja i kishte

numrat e nevojshem per qeverisje me aleatet dhe nuk mund ti dhuronte nje dikaster PDK-se pa asnje mandal deputeti.

Atehere doli ne skeme alternativa tjeter, Top-Partia apo sic u quajt ne pranveren e 2012-es, Fryma e Re Demokratike. Sipas gjasave e deklarimeve, Ndoka dhe PDK-ja e tij, do te tentojne ti afrohen kesaj linje politike, duke qene sipas tyre, ne te djathte te politikës shqiptare. Historia tregon se Poli i Tetre ne politike, shtypet si sanduic me mes dy te medhenjeve PS dhe PD. Megjithate, per nje moment te mendojme se ky pol mund te ngrihet ne kembet dhe te eci. Eshte e qarte se tashme ky pol, do te paraprihet nga perlogaritje matematikore qe derivojne ne shperndarje perfitime mandatesh deputeti. Edhe kete here, si gjithhere, Ndoka do te perlogaris perfitimet individuale dhe te njerezve prane tij dhe asnjehere te PDK-se dhe demokristianeve shqiptare. Me Topin do ta kete me te lehte, pasi ne kohen kur milonin ne PD, nuk kane patur relata te keqija.

Por kjo sipas gjasave, nuk do te jete vara-vingoja e fundit e Ndokes ne prag te zgjedhjeve te vitit 2013.

Me nje eksperience te lakmueshme lundrimi mbi ujien e politikës shqiptare keto 20 vite, Ndoka nuk do te ngutet. Urat e komunikimit nuk i ka nderprere plotesisht as me PD-ne dhe as me PS-ne. Ne nje fare mase, ai eshte ne pritje te zhvillimit te nje tenderi me imazhin demokristian: cili ofron me shume per Ndoken dhe enturazhin e tij aktual! Sa per idealet, ato ne politikën shqiptare kane vdekur thuajse qe ne lindje, fatkeqsisht edhe per Partine Demokristiane. Akrobati i politikës shqiptare Nard Ndoka, akoma nuk e ka vendosur se ku do te derdhe peroin e votave demokristiane, te cilat ai mendon se i ka pas vetes. Problemi i vetem eshte nese ky perrua eshte i gjalle, apo ka shterruar nga vara-vingot e lidershipit. 6 muaj demokristianet jane sivellezet me demokratet, 6 muaj jane sivellezet me socialistet. Strategjia e Ndokes i ngjet shume asaj te ndjekur nga Shqiperia komuniste e Hoxhes. Ai aleat qe i jep me shume politikisht por edhe ekonomikisht, i atashohet dhe nuk e ka aspak problem se luan me ndjenjat e mijera demokristianeve shqiptare anem-bane Shqiperise.

Homoseksualët nuk i pranon kurrësi shoqëria shqiptare

Rastet janë të shumta, kur persona të veçantë kanë zbuluar prirjet e kunderta seksuale, jo vetëm nuk janë pranuar nga shoqëria, por edhe janë therur me thikë në fytyrë, deri në qendër të kryeqytetit, Tiranë. Rasti më makabër ka qënë ai i tranvestitit me emer Kristina që u pre me thike në fytyrë afër hotejt Dajtit dhe megjithëse kish lajmëruar policinë për rrezikun, askush nuk i dha ndihmë. Megjithëse kanë kaluar shumë vite askush nuk ka mbajtur përgjegjësi për këtë ngjarje. Edhe rasti i Klodin Çelës, ish finalist i reality-show Big Brother 3, ndezi protesta mbarëpopullore ne Shqipëri derisa u detyruan ta mbrojnë publikisht ambasada e SHBA, e Anglisë, Danimarkës, Francës dhe shumë të tjera dhe rasti Klodi u shua vetëm pasi shqiptaret nuk e shohin më Klodian Çelën. Duket se është larguar në ndonjë shtet që i respekton lirinë e tij seksuale. Në këto kushte është edhe ky i ri që shihni në këtë foto. Prirjet e tij homoseksuale i zbuluan ca nxënës të shkollës së tij. Quhet Diamant Pepushaj, lindur më 23.05.1995. Është nxënës në shkollën e mesme profesionale Teknologjike në qytetin verior Shkodër. Personi mësojmë se është fyer dhe disa herë kërcënuar se do e vrasin kudo që e identifikojnë si gay. Nuk mund të lëvizë në vende publike dhe shokët e shoqet e fyejnë e nuk e pranojnë as afër. Ajo çka dëshmon për një shoqëri patriarkale në Shqipëri është fakti se edhe familja nuk e pranon Diamantin. Madje gjithë i tij, i quajtur Luigj, u shpreh për gazetën se 'rasti i nipit tim është një turp. Nuk është më nipi im. Zoti ka krijuar burrin e gruan, por jo të bëhet mashkulli femer e femra mashkulli...'

E ngritëm këtë rast për të sensibilizuar sadopak shoqërinë shqiptare të jetë më e butë, jo kaq e egër, pasi bota e qytetëruar respekton të drejtën e seksualitetit të çdo personi. **Redaksia**

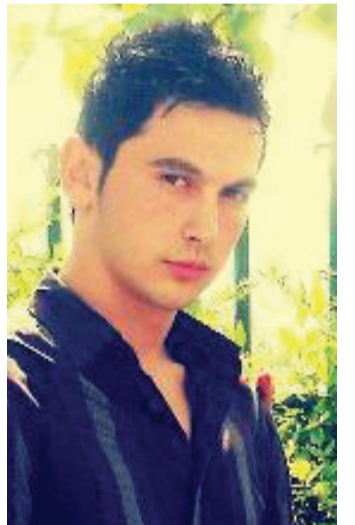
Gjakmarrja, ky vrasës që përditë po hapë varre

Grabitjet, ngatërresat, vrasjet, janë mozaiku që përplotëson tablionë e zezë të jetës shqiptare. Vetëm 20 vitet e fundit sipas gazetarit italian Ettore Mo, i cili botoi një shkrim në gazetën prestigjioze Corriere della sera, në Shqipëri janë vrarë rreth 20 000 shqiptarë për shkak të konflikteve nga më banaanet, të cilat kanë kaluar në hakmarrje e ne gjakmarrje. Në Shqipëri në fakt fshiheshmë nga rastet tragjike, duke u perpjekur të mashtrohet Europa, por gjithsesi edhe te dhenat zyrtare jane tepër të zymta. Diku rreth 10 000 të vrarë, pra gjysma e tyre. Megjithatë, shkrimi i Corriere della sera nuk është përgjyeshtruar nga Ministria e Jashtme e shtetit tonë, megjithëse gazeta jonë e pati ribotuar të plotë edhe në gjuhën shqipe. Vetëgjyqësia që buron nga Kanuni mesjetar i Lekë Dukagjinit, po gjen terren shumë favorizues në kushtet aktuale të mungesës së shtetit, të korrupsionit në gjykatat e në prokurori, ku vetë kryeministri Sali Berisha e pranon këtë fenomen, sa kohë që akuzon publikisht ish presidentin Bamir Topi që nga pozicioni i ish Kryetarit të Këshillit të Lartë të Drejtësisë ka marrë deri në 200 000 euro nga prokurorët e gjykatësit edhe për të lëvizur nga qytetet, me punë në Tiranë. Kështu pra krimi çdo ditë rritet e viktimat e pafajshme shtohen. Një ndër viktimat e pafajshme të kësaj kohe të çmendur është edhe Izmir Bardica, një djalë i ri nga qyteti verior Shkodër. Gjatë sezonit të plazhit kishte një supermarktet në plazhin e Velipojës, një plazh që këtë vit kishte vetëm kosovarë rreth 70 000 persona çdo 15 ditësh. Edhe krimet në këtë plazh ishin prezente. Kështu, më datën 25 gusht 2012, rreth orës 23 00, në supermarktetin ushqimor të shtetasit Izmir Bardica, në qendër të plazhit Velipojë, pranë Kompleksit Turistik Fishta, tre persona të maskuar dhe me automatikë në duar, sulmojnë për të grabitur, për tu bërë të pasur siç po ndodh rëndom edhe në Tiranë, ku në mes të ditës është vrarë një grua vetëm për të marrë varësen e floririt në qafë. Po le të mbetemi tek ngjarja në Velipojë. Tre personat kanë qëlluar me armë zjarri në mes të supermarktetit, në mes të plazhit, kanë terrorizuar gjithë njerëzit aty, kanë dhunuar fizikisht të zotët e supermarktetit dhe kanë arritur të grabisin gjithë paratë e xhiros së ditës. Gjatë grabitjes, babai i shtetasit Izmir Bardica, i quajtur Bahri Bardica, në vetmrojti e sipër, pasi grabitesit e kanë qëlluar me grushte e shqelma, ka kapur një karrike dhe ka qëlluar njërin nga grabitësit me maska. Vëndi është gjakosur. Grabitësit kanë marrë paratë me vete, por edhe të plagosurin e kanë hyhur në makinën e tyre dhe janë larguar. Por ngjarja e zezë nuk e ka fundin këtu. Të nesërmen e asaj dite, rreth mesnatës, një person i pamaskuar shkon në supermarktet krejt i qetë dhe i thotë Izmir Bardices se ai dhe familja e tij duhet të mbyllin biznesin dhe të ngujohen, pasi sipas Kanunit të Lek Dukagjinit, është në gjak, pasi babai i tij ka plagosur me karrige shokun e tij që kishte nevojë për ca para. Kështu, Izmir Bardica detyrohet të mbyllë supermarktetin dhe të ngujohet në shtëpi të vet në lagjen Dergut të qytetit të Shkodrës. Edhe aty e gjejmë. Më datën 10 shtator 2012, rreth orës 21 e 30 minuta, makina e shtetasit Izmir Bardica, e parkuar para banesës së tij, shpërthen e digjet nga një sasi tritolit. Për fat kanë munguar viktimat. Por vrasjet me tritol në Shkodër tashmë janë të shpeshta. Kujtojmë vrasjen me minë të telekomanduar të kambistit Mark Gjoni në tetor të vitit të kaluar në qendër të qytetit të Shkodrës, kur në momentin që po parkonte makinën e tij tip "Benz" me targa SH 1465 E, automjeti ka shpërthyer dhe është përfshirë nga flakët brenda pak minutash. Zhurma e shpërthimit ka qënë tepër e fuqishme, sa që është ndër të gjithë qendrën e qytetit. Kambisti ka mbetur i vdekur. Kështu edhe Izmir Bardica ishte afër vdekjes, por fatmirsisht nuk ka ndodhur në makinën e parkuar para banesës. Që nga nata e shpërthimit shtëpia është boshatisur dhe nuk dihet se ku jetojnë, të fshehur, të ngjuar. Fotografina që po botojmë dhe disa nga të dhënat, i morëm nga një kushëri i viktimës pa faj Izmir Bardica, të cilin e siguruaam se do e mbajmë anonim, pasi ka frikë të lakohet emri në shtyp, pasi ka frikë se ata që sulmuar për të vrarë Izmirin do vënë në shënjestër të hakmarrjes edhe atë.

Redaksia

Ne Shqipëri, Kanuni me i forte se ligji!

Situata kriminale ne Shqipëri eshte acaruar ndjeshem gjate vitit 2012. Klima e ashpër politike dhe si vit paraelektorat, kane ndikuar ne shtimin e veprave kriminale. Gjate vitit 2012, sipas statistikave zyrtare ka mesatarisht 2-3 te vdekur ne dite si pasoje e vrasjeve me arme zjarri apo edhe vrasjeve nga aksidentet automobilistike, qe te gjitha te klasifikuara si gjakmarrje apo hakmarrje. Tashme krimi ndodh ne cdo vend, ne rrugte, ne lokale madje edhe ne deren e shtepise. Kjo eshte nje nga arsytet qe shume perfaqesi diplomatike ne Shqiperi kane keshilluar shtetasit e tyre te jene te kundershme ne levizje ne rrugete e qyteteve te ndryshme. Ajo cfare eshte me shqetesuese eshte perفشirja ne episode te ndryshme edhe e individeve te pafajshem. Elsaid Sala, banues ne qytetin e Shkodres ishte i punesuar si kamarier ne nje lokal ne Rus, ne pronesi te Bahri Rragamit. Permes kesaj pune, ai arrinte te siguronte te ardhura sa per te ndihmuar familjen e tij. Fati i keq i Elsaidit solli qe te ishte ne pune tekasa ne lokalin ku sherbente, me date 2 mars 2012, rreth ores 22:00 ndodhi nje shkembim zjarri ndermjet dy personave, ku per pasoje mbeti i vrare njeri prej tyre, i cili me vone u identifikua si personi me emrin Ludovik Burgaj. Vete pronari i lokalit ne fjale, Bahri Rragami tregon detaje rreth kesaj ngjarjeje. Per gazeten tone ai tregon se pas ngjarjes, familjaret e viktimes Ludovik Burgaj, nen kerconime te hapura per jeten, u kane kerkuar atij si dhe kamarierit Elsaid Sala te tregojne emrin e agresorit qe vrau njeriun e tyre. Nga ana tjeter, edhe familjare te agresorit i kane kercuruar me jete qe te dy, nese do te tregojne ndonje gje ne lidhje me ngjarjen. Sic deklaroi pronari Rragami, as ai dhe as kamarieri i tij, nuk i kane njohur agresorin dhe as viktimen. Pas kesaj situatë rende te krijuar, nen kerconimin e vazhdueshem te familjareve te viktimes por edhe te familjes se vrasesit, Bahri Rragami eshte detyruar te mbylle te gjithë aktivitetin e tij tregtar dhe nga ajo kohe te qendroje i fshehur si klandestinin ne Shqiperi. Punonjesi i tij Elsaid Sala, pas shume kerconimeve dhe disa tentativave per atentate ndaj tij nga palet ne konflikt, u detyrua te largohet jashte Shqiperise, por per vendndodhjen e tij askush nuk eshte ne dijeni. Mesojme se te afermit e tij ne Shkoder, jane te ngjuar nga frika e hakmarrjes ndaj tyre. Sic ndodh rëndom ne raste te tilla, futet ne loje Kanuni i Lek Dukagjinit, i cili prej me shume se 22 viteve ka treguar me fakte se eshte mbi ligjin ne Shqiperi. Plaga e gjakmarrjes eshte bere nje teme nderkombetare, tekasa edhe media prestigjioze nderkombetare si "Corriere della Sera" kane investiguar duke treguar se numri i te vraveve per gjakmarrje ne Shqiperi gjate 22 viteve te fundit, eshte mbi 10 mijë. Fatkeqesisht, edhe fati i Elsaid Sala eshte tashme i lidhur me zbatimin e ketij kanuni famekeq nder shqiptaret. **Redaksia**

“Të Pastrehët me Status”, një mashtrim dhe vjedhje kolosale Shtet + “Të pastrehë” në dëm të pronarëve qytetarë!

Nga Agron Luka

Historia e “Ç”pronësimit dhe Strehimit” të këtyre “Të Pa Strehëve”, për afro 5 dekada në kohën e Partit-Shtetit tashmë dihet dhe kjo analizë është jashtë objektivit këtu.

Rreth 21 vjet mbas vendosjes së njëfarë demokracie në Republikën e Shqipërisë është një megaskandal të dëgjosh udhëheqësit e dy partive dhe të partitçkave, duke zhvilluar debate me hipokrizitë dhe mashtrimet e tyre rreth problemit të rregullimit të “Pastrehëve me Status” dhe çështjes së rikthimit fizik të banesave, të ashtuquajturve si “ish pronarëve” qytetarë. Më konkretisht është fjala për Aktin Normativ të Këshillit të Ministrave, për detyrimin e të “Pa Strehëve me Status” për të marrë kredi me zero interes dhe për t’ia liruar banesat më në fund pronarëve të ligjshëm qytetarë, mbas datës 1 nëntor 2012.

Me vendosjen e demokracisë shteti shqiptar rregulloi me “Statuse Pa Strehë”, disa mijëra familje, duke i shoqëruar me VKM të ndryshme, ku përcaktosheshin se sa përqindie do u depozitonte shteti në banka, sa përqindie do i paguante “ish pronarëve” të rikthyer si pronarë të ligjshëm etj.

Në fakt shteti shqiptar me dhunë dhe pa asnjë lloj kontrate me pronarin e ligjshëm, imponoi një lloj zgjidhje “alla tranzicioni”, duke mos vendosur asnjë lloj afati kohor etj. Piksëpari vetë shteti i shkeli të gjitha detyrimet e veta, duke u justifikuar me “Trazirat” etj, dhe nga këndej edhe “Të Pa Strehët” u trimëruan aq shumë sa që nuk begenisën t’ia paguanin pronarëve të ligjshëm, as atë të ashtuquajturën qera simbolike që u kishte caktuar shteti filantrop shqiptar! Në fakt shteti shqiptar ishte filantrop dhe dukej si “shtet social”, por realiteti ishte se ky shtet ka dhunuar rëndë pronarët e ligjshëm qytetarë.

Përfundimi dihet: “Të Pastrehët” realisht kanë

mbi dy dekada që nuk i paguajnë “ish pronarëve/pronarë”, asnjë lloj qeraje, ndërsa edhe shteti shqiptar ka mbi dy dekada që nuk ka harxhuar asnjë kacidhe, për këto të mbeturit e fundit “Pa Strehë”!

Se sa shkente ky dëm në vlera monetare, në dëmmin e pronarëve qytetarë, shteti dhe llogaritarët e shtetit as nuk e kanë vrarë mëndjen fare! I vetmi shqetësim i zëdhënësit të qeverisë ishte se sa do mund të shkente dëmi, po qe se pronarët e ligjshëm do e padisnin qeverinë në Gjykatën e Strasburgut!

Se që Gjykatat tona, apo i ashtuquajturit Avokati i Popullit t’i hynin kësaj çështje kaq flagrante qoftë edhe vetëm si diskutim, as që bëhet fjalë!

Për Avokatin e Popullit aktual na u shkaktokan “probleme sociale”, vetëm po të preken “Të Pastrehët”, duke lënë të kuptohet qartë se dhunimi i pronarëve ligjorë të këtyre banesave, jo vetëm nuk është aspak “problem social”, por edhe më cinikisht këta nuk konsiderohen as si popull!

Ndërkaq po t’i hyjmë dhe t’i shoshisim këto “Të

Pa Strehë” të mbetur, flasim për qytetin tonë, do gjejmë edhe nga këto raste xhevahire e paradoksale:

1. “Të Pa Strehët” janë pjestarë trashigimtarë nga ish pronat shtëpi, tokë, shpronësim etj dhe ato i kanë marrë dhe i marrin pasuritë e tyre, atje ku i kanë tringjet trashigimtare.

2. “Të Pastrehët”, kanë ish Kontrata-Qeraje me ish shtetin e socializmit në emrin e ish kryefamiliarit të vdekur para vitit 1990, dhe ndonëse kanë marrë një ose dy banesa falas, pretendojnë akoma sot, krye për emër, simbas çertifikatës familiare dhe shtesës familiare, shtëpi falas, duke mos ua liruar shtëpitë pronarëve të ligjshëm!!! Nuk ua liruan edhe kur ata vetë si familie me kryefamiliar të ri nuk kanë as Status e as kërkesë për kredi!

(vijon në numrin e ardhshëm)

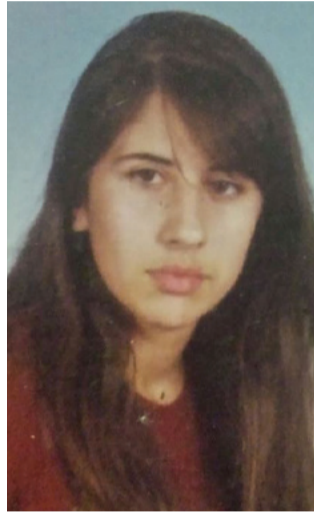
Në dhjetë ditë vriten katër gra

Në dhjetë ditë e fundit në Shqipëri, katër grave u është marrë jeta nga burrat dhe ish burrat e tzre. Shifrat e dhunës në familje po rriten frikshëm nga viti në vit: Të dhënat e Statistikave të Drejtorisë së Përgjithshme të Policisë në Tiranë tregojnë se dhuna ndaj grave është alarmante dhe burrat, dhunuesit, vrasësit nuk dënohen, por masat për të mos u ofruar me shume se 500 meter apo një kilometer afër viktimës, sipas shkalës së rrezikshmërisë nuk ka funksionuar, pasi policia nuk është në gjendje të kontrollojë burrat e dhunshëm.

Më konkretisht, në vitin 2008, ka pasur 822 denoncime për dhunë në familje dhe për 377 prej tyre gjykata ka lëshuar një urdhër mbrojtje. Por vit pas viti numri i grave që u drejtohen autoriteteve të policisë për të denoncuar dhunën që ushtrohet mbi ta, brenda në familje, thuhet është trefishuar. Kështu në fund të vitit 2011 plot 2.181 gra kanë denoncuar në polici dhunën që ushtrohet ndaj tyre, ndërsa gjykata ka lëshuar plot 1.343 urdhra mbrojtje për to. Por shumë më rrëqethëse janë shifrat jozyrtare, pasi shumica e grave dhe vajzave të dhunuar nuk denoncojnë fare në polici, por ose i binden dhunës, ose përpiqen të largohen vetë dhe shumë prej tyre bëhen viktime deri në vrasje. Kjo tragjedi është shumë e dukshme në zonat e Veriut dhe të Juglindjes Shqiptare. Kohët e fundit një grua nga Laçi, e quajtur Mafilda Martin Dakaj, e datelindjes 07. 04. 1990, për pak i ka shpëtuar vrasjes nga ish burri i saj Alfons Dedaj. Ajo kishte qene e martuar dhe duke e rrahur kafshërisht burri, i cili shkente i alkoolizuar në shtëpi, kishte ikur nga shtëpia e burrit dhe e kishte paditur në Gjykatë. Gjykata nuk ka marrë asnjë masë mbrojtëse vetëm se i ka njohur divorcin. Por edhe pas divorcit, kur nuk kishte asnjë lidhje ligjore me shtetasen Mafilda Dakaj, ish burri nuk heq përsëri dorë. Vazhdon dhunën fizike ndaj saj, saqë viktime i është nënshtruar mjekimit në shtëpi nga mjeku i njohur Zeqir Dukaj, pasi sipas të atit të saj, shtetasit Martin Dakaj, nuk mund ta transportonte drejt spitalit, pasi ish burri i saj atje edhe mund ta vrasë. Në fakt në spitalin e Shkodrës, njerëz ende të paidentifikuar edhe pas shumë vitesh paten arritur të pushkatojnë edhe mjekun Zamir Shazi, emrin e të cilit mban sot Spitali Rajonal i kryeqendrës së Veriut Shqiptar, Shkoder. Ndërsa gjendja spitalore në Laç është tepër më e pasigurtë se edhe në Shkodër.

Iris Luarasi, drejtuese e “Linjës për Këshillimin e Grave dhe Vajzave” u bën thirrje gjithë grave e vajzave të mos pranojnë dhunën nga burrat apo ish burrat e tyre, por të marrin në telefon pa pagesë dhe të kërkojnë ndihmë.

Gjithsesi, edhe kjo thirrje e zonjës Luarasi nuk e gjykojmë se si funksionon për zonat shumë të largëta të veriut të Shqipërisë, pasi do duheshin deri në 12 apo 15 orë rrugë për të shkuar drejt Tiranës, ku zonja Luarasi ka zyrat e saj.

Redaksia

Ne Shqiperi ka 6500 persona te ngujuar apo te fshehur nga gjakmarrja

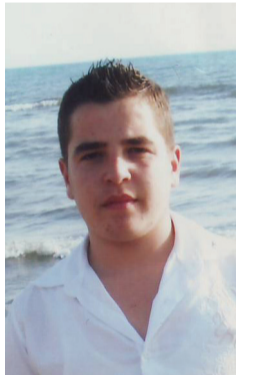
Problemi i ngujimit apo i fshehjes pa adrese nga frika e gjakmarrjes ne Shqiperi, eshte kthyer ne nje makth per dhjetera familje shqiptare. Jane shoqatat e pajtimeve ato qe vijojne ti bijne kembanave te alarmit ne nje vend ku shteti eshte inekzistent. Komiteti Mbarekombetar i Pajtimimit te Gjaqeve thekson se jane 6500 persona qe rezultojne te fshehur apo te ngujuar ai pasoje e gjakmarrjes. Kryetari i ketij misioni, Gjini Marku thote se gjate nje viti numri i te vrareve ne emer te gjakmarrjes eshte mbi 150, ku shqetesuese eshte edhe vrasja e grave. Ajo cfare eshte me tragjike ne kete tablo, eshte pamundesia e pajtimimit ne mes familjeve, edhe kur nuk ka te vdekur por vetem te plagosur me arme te ftohte (thike). Shoqata Misionaret e Paqes dhe Pajtimeve me qender ne Shkoder evidenton nje ngjarje te vitit 2010, e cila akoma nuk eshte mbyllur me gjithë perpjekjet e tyre per pajtim. Ishte data 2 qershor 2010, kur shtetasi Rifat Dani plagos ne kembe me thike shtetasin Luan Hysni Plozha. Babai i Luanit, I quajtur Hysni Plozha ka takur pas pak kohesh ne lagjen “Rus” te Shkodres ate qe i kish plagosur djalin, shtetasin Rifat Dani, te cilin e ka goditur me mjete te forta duke i shkaktuar gjakderdhje. Ne keto kushte, Rifat Dani eshte shprehur se do ti vrase te dy, babe e bir. Shoqata Misionaret e Paqes dhe Pajtimeve thote per gazetën tone se jane bere perpjekje per ti pajtuar keta shtetas mes tyre. Rifat Dani nuk pranon te shtrije doren e pajtimimit, por i eshte shprehur Misionareve te Pajtimimit se “kerkon te marre hak sipas Kanunit te Lek Dukagjinit”. Ky kanun famekeq, i cili fatkeqesisht eshte me i forte se ligji tek shqiptaret, ekziston prej mese 600 vitesh dhe ka krijuar probleme dhe konflikte te herepashershme. E rrezikuar me jete eshte edhe motra e Luanit, e quajtura Merita Plozha, e cila sot nuk ka nje adrese, jeton ne ilegalitet apo ne nje vend ku mendon se nuk e ka te rrezikuar jeten. Kercenimet per Luanin dhe familjen e tij jane te shumta dhe cfare eshte me tragjike ne kete histori, shteti eshte dorezuar para gjakmarrjes e Kanunit. Si mijera te tjere, Luani, motra e tij Merita dhe pjestare te familjes, nuk dihet se ku jane, por nje gje eshte e sigurte: ne vendlindjen e tyre Shqiperi, jeta e tyre eshte e kercenuar nga vdekja, pasi konflikti eshte akoma i hapur. Tashme fenomeni i gjakmarrjes ne Shqiperi eshte bere i frikshem, ku vetem 20 vitet e fundit jane vrare rreth 20 000 shqiptare.

Redaksia

Qëllohet me armë zjarri anëtari i Partisë Fryma e Re Demokratike dhe dy shokët e tij: Ngjarja e pazbardhur

Partia Fryma e Re Demokratike, një parti e qëndrës së djathtë, e cila tashmë është shtrirë në të gjithë Shqipërinë, e drejtuar nga ish Presidenti i Republikës Bamir Topi, po e zhvillon aktivitetin politik nën presione e dhunë, deri edhe në atentate e vrasje. Pikërisht dje, kryetari Topi denoncoi nga Shkodra dhunën ndaj anëtarëve e simpatizantëve të kësaj force politike dhe fali me tone të ashpra kundër kryeministrit Sali Berisha, duke e akuzuar për klimën kriminale të krijuar në Shqipëri. Ngjarja më e rëndë dhe e pazbardhur mbetet ajo e 4 marsit 2012, ngjarje që tronditi Malësinë e Madhe. Një 33 vjeçar mbeti i vraë dhe një tjetër i plagosur në një lokal në qendër të fahatit Vukel më 4 mars 2012. Krimi është regjistruar rreth orës 20 e 30 minuta të mbrëmjes, në fshatin e largët Vukël të Komunës Klmend. Viktima, Gjovalin Vuçinaj, 33 vjeç ka ndërruar jetë në vënd si pasojë e plumbave të armës së zjarrit dhe i plagosur ka mbetur 45 vjeçari Bardho Grishaj. Ndërsa 19 vjeçari Artur Grishaj, i cili po pinte kafe me të pushkatuarin dhe të plagosurin, falë Zotit e fatit ka shpëtuar mrekullisht nga plumbat, duke u tronditur psikologjikisht. Fillimisht policia ka vepruar shumë ngadalë, pasi fshati Vukël ku u shënua ngjarja ndodhet rreth 20 kilometra larg qëndrës së Komunës Kelmend të Malësisë së Madhe dhe rreth 4 orë larg me makinë nga qyteti i Koplikut. Terreni për atje është vërtetë i vështirë. Forcave të rëndit u janë dashur disa orë të mbërrijnë në vëndngjarje. Ato janë lajmëruar nga një banor i zonës për krimin, çka ka bërë që drejt vëndngjarjes të nisët grupi hetimor. Në fakt, autorët e kësaj ngjarjeje të rëndë kanë qëlluar nga jashtë lokalit drejt dy kushërinjve Grishaj dhe shokut të tyre Vuçinaj, duke e vrarë këtë të fundit, plagosur Bardho Grishaj dhe shokuar Artur Grishaj. Pasi kanë qëlluar disa herë në drejtim të tre burrave, autorët duke përfutur nga errësira dhe largësia me qëndrat e tjera të banuara, si dhe nga largësia e Komisarariatit të Policisë së rrethit Malësi e Madhe, janë larguar për në drejtim të paditur. Në fakt autori i krimit është identifikuar shpejt. Versioni i vrasjes tashmë dihet. Nuk kanë qënë shënjestër e plumbave as i vrari, as i plagosuri, por Artur Grishaj. Artur Grishaj, foton e të cilit po e publikojmë sot, për shkak të aktivitetit politik me Partinë Fryma e Re Demokratike ka qënë në shënjestër për tu pushkatuar. Kjo ngjarje kaq e rëndë nuk ka ende të dënuar me burg, çka edhe drejtuesit e Frymës së Re Demokratike, duke filluar nga kryetari Topi e deri në bazë, e ndjejnë rrezikun përgjatë aktivitetit të përditshëm, ndaj edhe gjuha e ashpër duket se është e motivuar për këtë forcë politike që po vazhdon që tani fushatën për zgjedhjet e ardhshme parlamentare nën një presion e dhunë të pashembullt.

Sokol Pepushaj

Familja Murej dhe hakmarrja mesjetare

Shqiperia, veçanërisht Veriu i saj ku kanuni mesjetar i lekë Dukagjinit ka lënë tashmë krejt në hije ligjin edhe për faktin se kriminelët lirohen nga gjykatat, siç ngjau edhe me vrasësin e Kryekomisarit të Shijakut Adem Tahiraj kriminelin Ilir Xhakja, është një vater e nxehët krimi. Xhakja, një killer serial, i njohur nga drejtësia shqiptare ishte arrestuar shumë herë. Herën e fundit, megjithëse dënohet 21 vjet bur për vrasje, pak pas dënimit fiton lirinë dhe vret sërish. Edhe vetëdorëzimi i tij pas vrasjes së kryepolicit dhe plagosjes rëndë të shoqëruesve të tij, po perflitet nga tërë mediat e pavarura shqiptare se u shty nga politikanë të lartë që kanë lidhje të ngushta me killerin. Ajo çka e bën gjëndjen tepër shqetsuese është se perflitet se sado të dënohet për ngjarjen, ai sërish do gjejë një gjykatë ti japë pafajës. Thujse përditë vriten njerëz të pafajshëm për gjakmarrje. Gjëndja është shumë e zymtë sa po ppushkatohe edhe gra e fëmijë dhe po kështu edhe gratë kanë marrë pushkët e vrasin. Kështu, rasti i 17 vjeçares Marije Quku dhe gjyshit të saj 70 vjeçarit Kolë Quku që u pushkatuan teksa po punonin tokën pranë shtëpisë së tyre në lagjen Kasnec të fshatit Kir të komunës Pult në Dukagjin të Shkodrës, nga tre pjestar të familjes Prroj, apo vrasja tjetër ku Lena Pjollli, nënë e dy fëmijëve pushkaton krejt e qetë me 6 plumba model 56 shtetasin Marash Tonaj dhe më pas vetëdorëzohet në polici e flet me krenari për vrasjen, janë pak nga pamja e këtyre ditëve në Shqipëri.

Viktimitë e kësaj pamjeje të zezë me emrin gjakmarrje është edhe shtetasi Fatbardh Xhabir Murej, gruaja e tij Suela dhe dy vogëlushët, djali Ardis vetëm 12 vjeç dhe vajza Isra, vetëm 7 vjeçe.

Zanafilla e hakmarrjes është vërtet banale,

por në Shqipëri Kanuni ka kode që jo vetëm zbatohen, por edhe tejkalohen, siç është vrasja e femrave e fëmijëve që në fakt Kanuni nuk i ndëshkon.

Fillimi i konfliktit të hasmërisë i takon vitit 2001.

- "Fatbardh Murej, me banim në lagjen "Naim Gjylbegu", ka kapur duke vjedhur në shtëpinë e tij shtetasin Mehdi Haxhia me banim në lagjen "Fahri Ramadani" dhe janë përleshur fort me njëri-tjetrin. Nga ky konflikt shtetasi Mehdi Haxhia mbetet i goditur rëndë. Më pas ai del përpara dhe qëllon të atin e Fatbardhit me mjete të forta duke i shkakuar plagë të rënda, i cili më pas humb edhe jetën ...", deklaroi zyrtarisht Shoqata Misionarët e Paqes dhe Pajtimeve të Shqipërisë nëpërmjet dokumentit zyrtar të tyre me Nr. 60 të Protokollit, të cilën gazeta jonë e disponon. Nisur nga kjo, investiguam rastin në fjalë. Vërtet, i ati i Fatbardh Murej, shtetasi Xhabir Murej, më datën 28 nëntor 2003, rreth 100 meter afër

shtëpisë së tij është qëlluar me mjete të forta. Shumë shpejt ka përfunduar në Spitalin Rajonal të Shkodrës dhe fatkeqësisht nuk u ka rezistuar plagëve, por ka ndërruar menjëherë jetë. Kjo ngjarje ne na rezultoi ende e pazbardhur. Por të tilla ka shumë në Shkodër, pasi shteti nuk ekziston fare, pasi kriminelët kanë suport politik dhe ekonomik, pasi gjykatat jo vetëm nuk i dënojnë, por flitet se vetë policia dekonspiron shpesh edhe ndonjë denoncim të mundshëm, ku kriminelët mëpastaj hakmerren.

Mbi familjen Murej dhuna është e vazhdueshme dhe e egër. Më 10 gusht 2011, persona ende të pidentifikuar, kanë hyrë në shtëpinë e Fatbardh Murej dhe aty kanë gjetur vetëm nënën e tij, një plakë të lodhur nga jeta, ku komshijtë tregojnë se ka patur edhe probleme shëndetësore. Të moshuarën e kanë rrahur për vdekje, si në filmat horrorë. Pas pak gruaja ka ndërruar jetë. Është edhe ky një krim i pazbardhur ende dhe duket as do zbardhet kurrë.

Por edhe ditët e fundit, pikërisht më 6 shtator 2012 persona të panjohur kanë vëndosur dhe shperthyer një sasi lëndë plasëse tek dera e shtëpisë së shtetasit Fatbardh Murej. Për fat nuk kishte viktima në njerëz, përveçse dëme materiale. Në të vërtetë shpërthimi i lëndëve plasëse, sidomos ato që komandohen me celular janë shumë të shpeshta dhe kanë marrë jetë të shumta njerëzore.

Një shpërthim me telekomandë mëngjesin 13 tetorit 2011, që ndodhi në mes të qytetit të Shkodrës, pati marrë jetën e personit që ishte vënë në shënjestër. Viktima Mark Gjoni, kambist, pat gjetur vdekjen ndërsa makina e tij u shkatërrua nga forca e shpërthimit në vendin e quajtur "Tregu i Valutës", në afërsi të Kishës Ortodokse. Policia e Shkodrës bëri të ditur se ngjarja, që shkaktoi panik në të gjithë zonën, ndodhi rreth orës 06:30. Viktima, ish-oficer ushtrie, pak minuta më parë kishte dalë nga banesa për të vijuar punën e përditshme me të cilën siguron të ardhurat e familjes së tij. Pasi ka pikasur një vend bosh diku nga fillimi i rrugës "Hasan Riza Pasha", ai ka filluar të manovrojë në mes dy automjeteve për ta parkuar makinën e tij, tip "Benz 2400c", me targë SH 1465 E. Por, sapo ka përfunduar manovrën e fundit të parkimit dhe ka fikur mjetin në tentativë për të dalë prej saj, makina ka shpërthyer, duke e zhvendosur trupin e tij disa metra në anën tjetër të rrugës. As për këtë ngjarje nuk ka zbardhje dhe sipas investigimeve tona është mbyllur dosja për të mos u hapur më, megjithëse tragjedia është me elementë terroristë dhe regjistrohet në mes të qytetit të Shkodrës.

Redaksia

Selcë-Kelmënd: Ndëshkimi i një flligështije në gjak (inçest) nën shkëmbinjë e rrënoja, sipas një gojëdhëne

Rreth gjysem kilometri larg nga Kisha e Selces, bri rruges që shkon për në Vermosh, në vendin e quajtur Jasanovë shihet një grumbull i madh gurësh dhe shkëmbinjesh (me një sipërfaqe rreth 7000 m²). Keta shkëmbinjë janë të permasave të ndryshme, dhe mbulojnë krejt këtë sipërfaqe në një trashësi mesatare 4-6 metra. Shkëmbinjët kanë "zbritur" nga faqja e malit ngjitur, duke rënë si orteqe të mëdha, në një kohë "Kjame-ti". Sipas një gojëdhëne (që gjindet edhe sot te banoret e Kelmendit), mesohet se qindra vite më përpara (mendohet para pushtimit turk të Kelmendit, pra para vitit 1497) ketu banonin dhjetra familje, me lidhje të afërta gjaku, të cilët sipas tradites nuk martoheshin kurrë me njeri tjetrin. Mirpo një ditë dy të rinjë e thyejnë këtë "tabu", dhe pasi dashurohen vendosin të martohen. Opinioni i banoreve ketu dhe prifti mundohen ta ndalin këtë inçest, apo flligështi në gjakë siç i thonë malësoret

,por kjo ishte e pamunduar. Dy të rinjë e dashuroar caktojnë ditën e dasmes, dhe ftojnë të gjithë banoret e ketij katundi (nese mundë ta quajmë kështu). Në atë dasëm nuk pranoi të shkojnë vetem prifti dhe kovaçi. Diku nga mesi dasmes (mendohet të ketë qenë natën) në menyrtë të befasishme nga lartësitë e malit perballë filluan të shkeputen gurë e shkëmbinjë të medhenjë që u ngjanin orteqeve gjigande, të cilët vershuan mbi shtëpinë ku bëhej dasma dhe shtëpiat e tjera, ku në pak minuta gjithshka u rrafshua e mbulua nga ata shëmbinjë që shohim sot. Thuhet se shpetuan gjallë vetem prifti dhe kovaçi që nuk kishin shkuar në dasëm, ndërsa të tjeret as nuk u panë as dëgjuan kurrë më. I vetmi zë jete nën keta shkëmbinjë e rrënoja kishte mbetur për pakë ditë "kënga" e një gjeli që thuhet se "kendoi" deri sa kishte ushqim, e pastaj edhe ky zë ia ka lënë vendin heshtjes së amshueme për shekuj, heshtje e cila vijon të qendrojë edhe sot nën shkëmbinjë e rrënoja. Sipas gojëdhënes edhe sot "besohet" se ky ka qenë një ndëshkim i vetë Zotit, për të gjithë ata që bënë apo mbështeten këtë flligështi brenda një gjaku, fisi apo të afermëve, gjë që nuk e lejonte as feja dhe as morali kristian... Gjithsesi kjo është një gojëdhënë që ende deri sot qendron e pa eksploruar, "nën" keta shkëmbinjë e rrënoja.

Ndue Bacaj

Gjakmarrja shkatërron familjen Sheqeri

Gjakmarrja, ky fenomen tashme i pranuar publikisht nga Kisha Katolike dhe kryeministri Berisha po shkatërron jetet e qindra familjeve në Veriun e Shqipërisë. Familje te tera, pasi humbasin nën plumbat e gjakmarrjes njerëzit me të dashur, detyrohen të ngujohen për të shpëtuar vargut të gjate të hakmarrjes. Armando Sheqeri, 22 vjeç është rasti i rradhes i kesaj cmendurie kolektive nder shqiptare. Armando është antar i nje familje te madhe tradicionale shqiptare. Ai ka dy motra Besara 20 vjece, Blerina 17 vjece dhe nje vella Besmiri 25 vjec, te cilet jetojne me nenen e tyre 47 vjecare Hydajete. Prej kohesh ne familjen e tyre mungon kryefamiljari Ymeri, i cili eshte nje nga viktimat e gjakmarrjes.

Historia e kesaj familjeje eshte e dhimbshme dhe mund te konsiderohet tragjedi e rradhes e gjakmarrjes. Cdo korrik, kjo familje kalonte 15 diteshin e pushimeve ne plazhin e Velipojes. Po pikërisht ketu, ne 15-diteshin e pare te muajit korrik 2008, ze fill shkatërrimi i kesaj familjeje. Teksa Armando me vella dhe dy motrat kishin dale pasdite per nje kafe ne nje nga lokalet e plazhit, 3 persona te panjohur per ta por qe flisnin me dialekt te rende verior, ngacmojne motren e madhe Besara. Ata perdorin fjale fyese ne drejtim te Besares dhe natyrisht vellezerit Armando dhe Besmir i kerkojne te shohin punen e tyre. Ketu nis konflikti, i cili precipiton ne ngacmime fizike, deri ne goditje me grushte ku njeri nga te panjohurit rrezohet ne toke i gjakosur pasi perplas koken ne nje tavoline te lokalit. Nderhyrja e klienteve te tjere, i jep fund konfliktit, ndersa personat e panjohur leshojne ne drejtim te familjes Sheqeri kerccenime te ndryshme si dhe "na keni nxjerre gjakun, na keni gjakun borxh". Duke e menduar nje histori te parendesishme, Armando, vella dhe motrat e tij vijojne pushimet ne Velipoje.

3 prsonat e panjohur nuk e konsideronin te mbyllur kete ceshtje. Rreth 2 muaj me vone, me 15 shtator 2008, ata kishin vendosur te merrnin hak. Babai Ymeri dhe dy djemte e tij Armando dhe Besmir, pas xhiros se zakonshme ne kohe vere, ktheheshin ne shtepine e tyre ne periferi te qytetit te Shkoder tek ish- Fabrika e Mendafshit. Rreth 250 meter pa mberritur ne banesen e tyre, nje bresheri automatiku nga nje makine qe levizte me shpejtesi, qellon ne drejtim te tyre. Nga plumbat bie ne toke i vdekur babai Ymer Sheqeri, ndersa plagoset lehte ne krahun e djathte Armando Sheqeri. Vellai tjetër Besmiri shpeton nga plumbat. Vetem pak dite pasi kishin percjelle ne banesen e fundit babain, Armando merr nje telefonate anonime ne celularin e tij. Fjalet ishin te shkurtra: "Shenjstra jone nuk ishte plaku juaj, por ju, djemte e tij qe na gjakoset ne Velipoje". Ky moment solli fillimin e ngujimit per Armandon dhe vella dhe tij, te cilet nese do te dilnin, do te kishin fatin e babait te tyre. Ngujimi sjell pasoja te renda ekonomike edhe per familjen. Barra e familjes nuk mund te perballohej nga ema dhe motrat, pasi meshkujt nuk mund te dilnin nga shtepia per te siguruar jetesen. Megjithate, edhe levizjet e grave te familjes ishin te kufizuara, pasi ne emer te gjakmarrjes jane vrare shume gra e vajza ne Veriun e Shqiperise. Ne rrethana te pasqaruara, njeri nga vellezerit Sheqeri, i quajtur Besmir, ka arritur te largohet tashme nga vendlindja. I rrezikuar per jeten mbetet Armando Sheqeri, i cili ka mbetur i ngujuar dhe i pashprese ne kullen e ngujimit, ne kete kulle ku po gjejne vdekjen dite pas dite me qindra shqiptare te pafajshem. Njeri prej tyre eshte Armando Sheqeri.

Zef Nika

Nëpër magjitë e Shkodrës

Nga Sokol Pepushaj

Për ty që nuk e ke vizituar prej të paktën 5 vitesh Shkodrën, duhet të vihesh në kërkim të imagjinatës, në kërkim të rikthimit të kujtesës që të duket se të ka tretur larg, fort larg, në tis të mjegullt vegimesh. Ai qyteti i vakët që flinte sa binte akshami e çohej i përgjumur në mëngjes për tu çapitur deri në akshamin tjetër e për të vazhduar ritualin, tashmë nuk ekziston.

Është rilindur Shkodra, është rritur e stolitur, ose, artistikisht, instrumentalizuar, siç mund të shprehej me gjuhën e artit muzikanti i famshëm Kujtim Alija, puna e të cilit i ka kaluar prej vitesh jo vetëm kufijtë e Shkodrës, por edhe të Shqipërisë.

Dy "VESHKAT" e qytetit, Kisha Françeskane e Gjuhadorit dhe Xhamia e Fushë-Çelës (sot Ebu Bekër) me rastin e 1 vjetorit të Pavarësisë, pra më 28 nëntor 1913, patën një event, unik në botë.

Kambanorja u lidh me Minarenë me një konop në të cilin u varën dritat me rreshtin e gjatë të kandilave kuqezi e ku u valëvit Flamuri ynë Kombëtar. Shpresojmë që këtë 28 Nëntor, në 100 vjetor të Pavarësisë, Bashkia të mendojë një event, pasi Shkodra ka mundësi të jetë unike, si 99 vjet më parë. Mbase mirë do ishte të vihej në skenë një shfaqje e përbashkët mes dy komuniteteve fetare, katolikë e myslimanë, pse jo në përgjigje të filmit të debatueshëm me titull...

"PAFAJËSIA E MYSLIMANËVE"...

që u shfaq ditët e fundit në Amerikë dhe ndezi demonstrimet në tërë botën islame, ku po humbin shumë jetë të pafajshme njerëzish si rezultat i kundërshtive të talljes me Profetin Muhamedit.

Kisha e Xhamia që dikur qenë lidhur bashkë me drita nga frati e hoxha, tashmë janë plotësuar me nota identiteti, pasi aty pari, simethënë në mes, grupe vizitorësh të huaj pëditë shkrepin blicet para Shtatores së Nanë Terezës, nënës më të famshme e më humane që njeh Bota deri sot.

Mbi identitetin bazë, damarët e Shkodrës me rrugë të gjëra e të pastra, me infrastrukturë klasike e moderne, i ngjajnë një trupi të shëndetshëm të shkrirë një me njeriun, me nevojat e tij. Në këtë linjë, shpeshherë arkitekti i njohur Zef Çuni që pat kundërshtuar fort Projektin e Ndërtimit në

qëndër të qytetit të Shkodrës dikur, e sheh me butësi e elegancë, madje si një format krijimtarie dhe ëndërr ideali të njeriut,

Në thelb, politika e egër, rrënat e broçkullat thjesht si instrument përdorimi, klanet mafioze me tenderimet, kanë vdekur në

fitojnë e pak të ndertojnë.

Mes ndjenjës së mrekullisë e magjisë, mes befasisë e bukurive si këtu, gjen mjaft njerëz ku

këtë infrastrukturë ku janë shtrirë rrugët, ku rrethrotullimet e shumta e lulishtet janë kudo nëpër udhët e gjëra të qytetit që po merr imazh perëndimor. Në biseda të lira, jo vetëm Çuni, por edhe arkitektë të tjerë janë për pak lopata më pak beton e për pak më shumë vëmendje nga Bashkia për mëndimet e projektet e tyre, domethënë të gjithsecilit.

Shkodër prej atij që edhe autori i këtyre radhëve nuk mund ta besonte asokohe kur Shkodra lëngonte, 5 vjet më parë.

Me punën e dukshme që flet, kryebashkiaku Lorenc Luka dhe stafi i bashkisë kanë arritur që e vërteta ta eklipsojë maminë e dukjes sipërfaqësore apo laro-shitë e medimeve që rëndom sorollateshin nga shumë asish që dinë shumë të kritikojnë e për-

diskuton me ta, jo si para pesë vitesh për gjeneratorë, për gropa e baltë...

KALLASHNIKOVËE BANDA...

por për gjithçka lidhet me identitetin e kulturën e këtij qyteti. Që nga Tempulli i Rozafës, meshari i Gjon Buzukut, Marin Barleti, Pashallaku i

Shkodrës, Karl Gega, Kel e Pjeter Marubi, Lahuta e Fishtës, nga poezitë e Ernest Koliqit, Arshi Pipës, Martin Camajit, Frederik Reshpes, Ridvan Dibrës, nga librat e Jup Kastratit, Skender Drinit, Pjeter Arbnorit, Shpetim Kelmendit, Dashmir Cacës, Zenepe Dibrës, Lazer Stanit, Nikolla Spatharit, Xhaneta Lazri, Fatime Kullit, Skënder Temalit, nga librat e pavdekshme të Babës së Dramës Shqiptare Fadil Kraja, nga rolet e aktorëve të mëdhenj të skenës si Ndreke Luca, Tinka Kurti, Serafin Fanko, Viktor Bruçeti, Zyliha Miloti, Zef Deda, nga humori i Tano Banushit, Paulin Selimit, Kolec Pepës e deri tek këngët e Bik Ndojës e Shyqyri Alushit apo vokali i ish tenorit ndër më të famshmit në Europë Lukë Kaçaj, mund të diskutosh edhe para një tave me krap liqeni që gatuhet më mirë se kudo.

E, qyteti plot e përplot histori, plot e përplot legjenda e mite, plot e përplot kapacitete intelektuale, sot nuk ka një rrugë ku nuk është punuar a po punohet. Shumë sheshe tashmë janë me kalldrëm të gjërë duke ruajtur strukturën, veçmas atë austriake ku më 1914 pat marrë format europian, duke ruajtur traditën e një bahçeje me lule, ku porta e Shkodrës, e hapur në jetë të jetëve për miqtë dhe e mbyllur për pushtuesit, Bahçalleku, ka emer bahçeje, emer të një lëndine lulesh. Këtu në portë të Shkodrës, pasi thua...

"A KE BUKË ME NA DHANË"...

e përgjigja vjen "Sa ka deti ujë e ranë", është pra Bahçja e lashtë sa Toka, sa Drini, sa Buna, Bahçalleku. Kalaja me moshë rreth 30 vjet më të re se Nusja Shkodrane Rozafë, Nana Shkodrane Rozafë që u muros këtu për të mbajtur muri që ditën ndërtohej e natën rrëzohej e u flijua për tu ndërtuar Shkodra mbi shtatin e saj, i takon të jetë nja 400 vjet më e lashtë se Jezu Krishti.

Qyteti i Shkodrës tashmë është krejtësisht i ndriçuar.

Shumë rrugë janë vërtet të magjishme, janë pedonale. Ja rruga nga Kafja e Madhe (objekt i cili veçse është privat ka mbetur si një shëmti mes parajsës dhe mendojmë se bashkia duhet ta gjejë një zgjidhje pasi ka statusin e Monumentit të Kulturës) e deri tek Univesrsiteti "Luigj Gurakuqi", kjo tjetra tek Ura e Bunës, kjo nga rrapi 400 vjeçar afer Radio Shkodrës e deri tek Tregu i Zdralajve, apo nga ish Dugajt e Reja në Gjuhador. Ja edhe rruga tjetër pedonale që është në ndërtim dhe perurohet diku pas një muaji që nis në Par-

rucë e bashkohet me pedonalen tjetër bash në kryq të kryqëzimit të qendrës së Shkodrës, këtu ku jo shumë larg në kohë, bënte demonstrim force Monumenti i Stalinit. E parkuam pëndën edhe tek diktatori Stalin, për të hequr paralele mes persekutimit komunist në Shkodër e atij në Rusi.

Vitet e hetuesisë, burgut dhe vëjtjes së klerit katolik në kampet e shfarosjes komuniste janë ke 881 vite, ose gati 9 SHEKUJ. Prej 200 klerikëve shqiptarë në vitin 1944, janë pushkatuar dhe mbytur ndër burgje 66 klerikë, arrestue dhe vëjtë shumë vite burg janë 65. Gjithsejt 131 klerikë katolikë Vetëm këta kanë kryer studimet e larta në 24 Universitete të

ndryshme të Evropës ndër 450 vjet studime. Të gjithë janë përfshi në GENOCIDIN KOMUNIST NË SHQIPËRI. Gati tërë ky persekutim është kryer në Shkodër. Një tragjedi e pashoqe është edhe në klerin mysliman, ortodoks dhe bektashinj.

Mbi 70 për qind e popullit të Shkodrës ka qënë i persekutuar, i deklaruar, ose siç e quante Partia, "Armik i Partisë së Punës".

HEJ, PASH DREQIN...

pasi në Zot nuk beson se u pushkatuan kaq shumë priftërinj e hoxhallarë, don ti thotë një grua që lutet të mos ia përmend

emrin, Gramoz Ruçit, njërit ndër ish Sekretarët e Parë të Partisë së Punës, a është kështu apo jo?!

E megjithëkëtë, sytë e Shkodrës sot nuk janë të mbushur me mllef, me urrejtje. Njerëzit e kanë lënë pas të shkuarën, paçka se kur ndonjë pjellë ish Sekretari të Parë të Partisë së Punës u kërkon votë, besim, dashuri, u ngjethet mishi, u gufon shpirti, u kujtohet diktatura, mungesa e bukës dhe qyteti që i hante, i përpinte në varr nëse Partia a spiuni thoshte se filani nuk është skllav i ideologjisë së majtë.

Sot njerëzit janë ndryshe, ekonomia ndryshe, liria ndryshe, qyteti ndryshe.

Sot Shkodra është një parajsë. Njerëzit dhe ambienti kanë lidhje harmonike. Ngjyra gri në të bardhë që dominon sot në Shetitoren Kryesore të Shkodrës dhe do shtrihet gjithandej siç thotë nënkryetari i Bashkisë Ritvan Trashani, është ngjyrë pastertie, paqeje, ngjyrë velloje nuseje, saqë kur e shikon me sytë e mëndjes, ndoshta edhe duke kërkuar diku aty ndonjë kujtim të fshehur të rinisë, mëndon:

-Aty tek Katër Yjeshi i Valter

Fushës ishte byrektorja ku...

DIKUR QERASJE ME NJË BYREK

- Tek Rektorari i Universitetit "Luigj Gurakuqi" ishte Komiteti i Partisë së Punës, ku rrinin hijerëndë në Olimp burrokratët që prisnin koka njerëzish me një fjalë goje e hanin djersën e popullit deri në fund të kurritit.

- Tek ky gjimnazi këtu ishte burgu Politik i Shkodrës, ku u pushkatuan qindra heronj të lirisë e demokracisë, ndër ta edhe Prekë Cali që njihet si personi që insistoi në vëndosjen e kufirit mes Shqipërisë e ish Jugosllavisë dhe arriti që zonën e Kelmendit ta lërë tokë shqiptare.

Tek...

- Po këto ndërtime a prishën gjë?, - thua ti që nuk ke qënë kurrë në Shkodër.

Unë të them, dhe hajde shiko e shijo, lulishtet janë ngado, edhe përmes ndarjes së rrugëve, pemët, blirët gati njëshekullor që në pranverë shpërndajnë aromë lulësh, janë këtu, aty ku ishin U bëhet shërbim vazhdimisht, njëlloj si tërë lulishteve në Shkodër. Sheshi mes Kishes së Fretërve, Xhamisë Ebu Bakër dhe Hotel Rozafës është disa herë në muaj skenë arti, ku qyteti mbushet plot njerëz që ndjekin të gëzuar

këngë, valle, humor, instrumentistë.

Shumë piktorë punojnë aty mbrëmjeve të qeta mbi telajo, shumë të rinjë ...

GJUAJNË ME "GURALEC"...

me një zile të lehtë telefoni njëri-tjetrit, duke shkruar kështu njohjet e para në këtë sokak që ngjan edhe me këngë dashurie, edhe me ujvarë, edhe me dritë, edhe me siguri shpirti.

Në panairët e shpeshta sheh punimet e artizanëve shkodranë, shpirtin e tyre krijues. Është ky një profesion i trashëguar prej mijëra vitesh, njëlloj si mikpritja, besa, burrëria, saqë ti mund të thuash me bindje se në Shkodër është investuar këto pesë vite mbi tradita e bukuri, por edhe tradita e bukuria ka "konakun" e vet këtu. Qyteti ka tashmë një funksion tregtar e strukturë të veçantë për zhvillimin e një karakteristike funksionale në shërbim të njeriut, të jetës së njeriut, në shërbim të natyrës, të jetës së natyrës dhe është shëndërruar në një qendër të rëndësishme industriale.

Shkodra është e bukur, e pastër, e freskët, e lashtë dhe e re, si Rozafa që edhe sot pas 2400 vitesh në Kala, pikon "qumësht" nga gjiri...

Piloti që lëshoi bombën mbi Hiroshimë ishte krenar për veprën deri sa vdiq

Ka vdekur në moshën 92 vjeçare në shtëpinë e vet në Columbus të shtetit Ohajo Paul Tibbets. Ishte 6 gushti 1945 kur avioni që hodhi të parën bombë atomike mbi Hiroshima të Japonisë, nisi bombardimin që do regjistronte mbi 140 000 të vdekur. Në komandë të avionit shkatërues ishte Paul Tibbets.

Ishte Paul Tibbets që planifikoi misionin katastrofik, duke u vu në komandën e bombarduesit B 29, të cilin e pagëzoi me emrin e nanës së vet Enola Gay. E para "tornato" nukleare në histori për të fshirë Hiroshimën me qëllim të bindë Japoninë të ndalë luftën. Siç edhe ngjau.

Sa ishte i gjallë asnjëherë nuk u pendua, përkundrazi. Me krenari ka deklaruar se për këtë motiv nuk ka qëndruar qoftë edhe një natë pa gjumë dhe as e ka njohur ndjenjën e fajit. E vetmja e keqe ka shpjeguar është se emri i të ëmës shoqërohet në një vepër luftarake të kësaj natyre.

Tibbets ishte i biri i një grosisti

ëmbëlsirash. Ka qënë i bindur që fëmijë të bëhej pilot e në epokën e fakteve kolonel i forcave ajrore për afro 30 vjet. 140 000 viktima rëndonin mbi ndërgjegjen e tij të çastit, shto pastaj masakren që vazhdoi. Çdo vit kanë vdekur rreth 5000 vetë si pasojë e mbetjeve nukleare. E megjithatë, Paul Tibbets ka deklaruar:

"Ishte luftë dhe në luftë nuk ka moral.

Kanë qënë mijëra pilotë të gatshëm. Gjeneralët e Aeronatikës do zgjidhnin vetëm një për këtë mision delikat. Kishte kaluar pak ora 8 e mëngjesit të 6 gushtit 1945, kur mbërrin autorizimi i presidentit Harry Truman. Ishte Tibbets më i besuari. Mbas 6 orë fluturimi nga ishulli Tnian, bombarduesi ngjyrë argjendi vazhdonte fluturimin mbi Hiroshimë. Në Japoni ora shënon 8 e 16 minuta kur Tibbets shtyp butonin duke hapur barkun e Enola Gay për të hedhur bombën me peshë 4.2 ton, e cila në takim me tokën çliroi temperaturën prej 4000 gradë.

-Nëse Dante Alighieri do kishte qënë në avion me mua, do kishte mbetur i frikësuar duke parë ferrin me sy, -do deklaronte më vonë piloti shkatërrues.

Pak minuta më parë qyteti i kthjellët nga drita e diellit, u kthye në një grumbull të përbindshëm tymi e zjarri. E vështirë ta besojë atë që shihje, por detyra ishte të hedhë bombën e të largohem. Nuk doja të rrija të vështroja si një turist. Shpejtova drejt jugut për t'iu shmangur efekteve të eksplozionit. Ekuipazhi shkrepri disa foto. Njëri shok imi

shkruante në ditar: Zoti im. Objektiv i ishte centruar persosmërisht dhe Enola Gay hyri triumfalisht në bazë duke lënë prapa një rrënoqethje. Kur kreu detyren koloneli Tibbets ktheu në Amerikë duke marrë nderime, por iu desh të ballafaqohet me dy kundërshtarë. Gruaja, pas 17 vitesh martese e braktisi dhe pacifistët filluan ta sulmonin me përbuzje duke e titulluar "Fatura e Vdekjes".

Kjo fyerje është jashtë norme, përsëriste piloti, i cili për aktin e kryer ishte dekoruar.

Po të mos kisha hedhë atomin, SHBA do kishte sulmuar Japoninë dhe numri i viktimave do ishte më i larti, si në ushtri ashtu edhe tek civilët. Njëlloj, kështu mëndonin shumë amerikanë, duke përfshi edhe forcat ushtarake. Tibbets ishte një hero, një pilot shumë iu aftë.

Pas ngjarjes Tibbets nuk shkoi kurrë në Hiroshimë, por ka vizituar Nasakin, ku një koleg i tij 3 ditë pas 6 gushtit kish hedhur dhe ai një bombë të tmerrshme atomike duke shkaktuar 50 000 të vdekur të tjerë.

Në testament ka lënë pak fjalë piloti i vdekjes:

"Dua të evitohen manifestimet e spekulimet. Nuk dua që varri të bëhet vënd protestash nga pacifistët. Kisha me dashtë që historia të më konsideronte më në fund si një patriot, një njeri të aftë për të kryer detyrën dhe që i ka shërbyer atdheut të tij me të gjitha mundësitë.

Aleksander Gargjola

NAPOLEONI I KËNGËS ITALIANE

(pak rreshta për këngëtarin e shquar italian LUCIO DALLA

Ai nuk e kishte bërë asnjëherë thënie të tijën, por miqtë e tij ja kujtonin shpesh atë që thoshte Napoleoni: "Nuk është nevoja të jesh shtatartë për të qenë i madh". Ashtu si Napoleoni, Lucio Dalla ishte shtatshkurtër, madje shumë më i shkurtër se ai. Por, nëse Napoleoni u bë perandori që njihet nga historia, Lucio Dalla u bë në vite Napoleoni i këngës italiane. Perandor në perandorinë e muzikës. E si perandor e përcolli këto ditë për në banesën e fundit, qyteti i tij, Bolonja dhe e tërë Italia. Një dashuri që rrallë figura kanë fatin ta gëzojnë në popull.

Atë ditë kur arkivoli me trupin e këngëtarit të shquar u suall nga Zvicrra dhe u ndal në Piazza Grande në qendër të Bolonjës, sheshi ishte plot me njerëz, që e prisnin. E në atë moment, në shesh gjëmoi kënga e tij e famshme "Piazza Grande", e kënduar nga publiku dhe e transmetuar njëkohësisht nga të gjitha radiot nacionale e lokale në tërë territorin italian. Një homazh në unison i një populli të tërë për këngëtarin e vet.

Piazza Grande...Ishim fare të rinj, studentë, kur e dëgjua për herë të parë atë këngë të Lucio Dallës. Për ne ajo ishte një këngë që i kushtohej një sheshi në Itali. Për Lucio Dallën ai shesh i Bolonjës ishte domethënia e jetës së tij. Skena e tij e parë dhe e fundit. Dashuria e tij e pamatë. Ishte 13 vjeç, kur e ëma i dhuroi një klarinetë, instrumenti i tij i ëndërruar. Nisi t'i binte klarinetës bashkë me instrumentistë të tjerë të rrugës pikërisht në atë shesh. Në Piazza Grande e në lokalet përreth, ai dhe miqtë e tij të pasionuar pas muzikës jazz, luanin gratis për kalimtarët e për klientët e lokaleve, ndonjëri prej të cilëve u ofronte nganjëherë një pjatë karakteristike të kohës me makarona e fasule sa për të mbushur barkun. Ishte në atë shesh tek luante me klarinetë kur tërhoqi vëmendjen e një jazzisti më të njohur, që kishte një bandë të tijën në këtë lloj muzike, Pupi Avati (që më vonë u bë regjisor i njohur filmash). Pupi e ftoi të bëhej pjesëtar i bandës së tij.-Unë mendoja se isha i mirë në klarinetë,-thotë Pupi.-Por aty pashë se ishte dikush tjetër që ishte përtej magjisë në atë instrument...Pastaj, përsëri Piazza Grande dhe lokalet rreth saj. Kishte ardhur një natë në Bolonjë këngëtarin i njohur Gino Paoli. Kujton sërish Pupi Avati: "Atë mbrëmje po u binim instrumenteve gratis në lokal "Whisky a gogò", kur hyri Gino Paoli. Për ta nderuar i dedikuam një pjesë. Kurse Lucio, pa na thënë gjë neve, këndoi për të një balladë... Mbetëm keq kur pamë se Gino Paoli nuk e duartrokite performancën tonë. Por pas pak dërgoi drejt nesh një kamerier. Ai erdhi dhe ju drejtua Lucios:-Mjeshtri do që të flasë. Lucio shkoi ngadalë tek tavolina e tij. Biseduan. Ajo bisedë përcaktoi përfundimisht rrugën e jetës së Lucios, atë të këngëtarit. Atë natë ai u shkëput nga banda jonë, për t'u ngjitur skenave, për t'u bërë këngëtarin i famshëm Lucio Dalla".

Skena...Vetëm një vit më vonë, ishte viti 1971, në skenën e Sanremos do paraqitej një këngëtar me mjekër të dendur, me gjithë moshën e tij të re. Kënga "4 mars 1943" përmbante në titull ditën e lindjes së tij. Ishte Lucio Dalla. Interpreti në mënyrë originale një këngë me tekst e muzikë të tij, që u rendit në vend të tretë, por që ngjalli edhe

lonte talentin e tyre. Kështu njohu, përgatiti e i dha skenës e muzikës italiane shumë e shumë këngëtarë të tjerë. Edhe në festivalin e sivjetëm të Sanremos Lucio u paraqit si drejtues i një grupi orkestral në shoqërimin e një këngëtarin të ri që e ngjiti vetë deri në atë skenë. Ai e donte Bolonjën me një dashuri të pakufishme e të pakondicionuar. Provoi

për Krishtlindje, Lucio na merrte neve si grup dhe na ofronte drekën e festës tek restoranti "Napoleone". E bënte natyrshëm, ulej me ne në tavolinë, bisedonte si të ishte njëri nga ne, hante po atë që hanim ne. Ishte shumë bujar. Kolegët e tij tregojnë se kur dilnin në turne, nuk i lejonte të paguanin qoftë edhe një kafe. Ofronte gjithnjë ai.

- Jam shqiptar,- i thashë.
- Jeni popull inteligjent,-tha ai, duke më rrahur lehtë supin dhe u largua.

Pas asaj dite më qëlloi ta shikoja shpesh në ndeshjet e futbollit të Bolonjës, por edhe në ndeshjet e basketbollit të klubit "Virtus". Sapo më shihte, që nga larg më përshëndeste duke buzëqeshur: Ciao albanese! Ai ishte jo vetëm tifoz, por i ndihmonte edhe ekonomiki-sht këto klube. I pëlqente të loste basketboll, ku gjithmonë ironizonte shtatshkurtësinë e tij. Njëherë u fut të luante edhe me sportistët e « Virtusit », të cilët ishin të gjithë mbi 2 metra të lartë. Ai nuk ishte i lartë as sa këmba e tyre, bënte finta sikur do të markonte më të lartin prej tyre e publiku e duartrokiste me simpati. E pashë për herë të fundit të këndonte dal vivo në një koncert që u organizua pak kohë më parë, me rastin e vizitës së Presidentit Italian Napolitano në Bolonjë. Aty ai interpretoi një variant jazz të këngës "Caruso" e meriti duartrokitjet e stuhishme të publikut e të presidentit.

Kënga "Caruso". Nga më të dashurat e më të famshmet e repertorit të tij. Atë ditë, në momentin që arkivoli me trupin e tij u vendos në katedralen ku do të bëhej mesha e përmortshme, në të gjithë qytetin e në periferi të tij, buçiti në mënyrë të njëkohshme kjo këngë, me zërin e pavdekshëm të Lucios. Edhe në qytetin Cento, ku po zhvillohej festa e carnevaleve (nga më të mëdhatë e më të bukurat në Itali), në atë moment festa u ndal dhe Miss Italia që mjerrete pjesë, intonoi këngën "Caruso". Mijëra e mijëra vetë që merrnin pjesë e kënduan në kor, duke e shoqëruar me duartrokitje deri në fund. Kështu ndodh kur artistët dinjë të gjejnë rrugën për në zemrën e njerëzve.

Muzika e tij e shoqëroi non stop në të 4 ditët para funeralit. Edhe gjatë shetitjes së fundit, nga kodrat e qytetit për në varrezë. Këtë shetitje e kishte dëshiruar ai vetë. Kur në vitin 1976 vdiq nëna e tij e dashur, Jole, ai e përcolli për në varreza duke bërë shetitjen nga kodrat e atë ditë të largët pat thënë: Kur të vijë radha ime, nëpër këtë rrugë dua të më çojnë në varreza e të më vendosin pranë prindërve. E në fakt ashtu u bë. Në momentin e zbritjes së arkivolit në varr, u intonua kënga e tij: „Caro amico, ti scriverò“ (Mik i dashur, po të shkruaj) që u këndua nga rreth dhjetë mijë persona që e përcillnin për në banesën e fundit. Kënga ishte jeta e tij, dhurata e tij për njerëzimin e kënga e shoqëroi edhe në momentet e fundit. Këtë radhë e përzier edhe me lotët e dhimbjes... Vdiq atë ditë që kishte ditën e emrit. U varros më 4 mars, në ditën që mbushte 69 vjet. Për latinët varrosja në ditën e lindjes, është rilindje.

Ndue Lazri

diskutime për kohën. Pas kësaj, kompozitori, poeti e këngëtarin do shkriheshin në një. Lucio Dalla i ka dhënë shumë poezi muzikës së lehtë italiane. Tekstet e tij gjithnjë kanë qenë poezi të mirëfillta. Kujtoni këngën "Caruso". Kishte zbritur në bregdetin magjik të Sorrentos dhe ndodhej përpara hotelit ku dikur shkonte të flinte shpesh këngëtarin i madh lirik Enrico Caruso. Atë pasdite ai soditi për disa orë atë det aq tërheqës, të lëmuar e delikat, si loti i një vajze. Pastaj, befasi u paraqit tek sportellisti i hotelit.-Sa kush-ton dhoma ku flinte C aruso?-i tha. Sportellisti ja tha çmimin.-Po e marr për sonte, megjithëse më duhet vetëm për dy orë,-tha Lucio, që mori çelësat e u ngjiti lart. Filluan të dëgjohehin tingujt e pianos. Në dy orë lindi ajo këngë që shumë shpejt u bë nga më të njohurat e u interpretua në të gjitha skenat e globit e nga këngëtarët më të mëdhenj.

Lucio u bë i famshëm, por mbeti njeriu i thjeshtë, biri i Bolonjës, i lidhur pazgjydhshëmrisht me qytetin e tij, me sheshin e tij. Dritaret e shtëpisë së tij bien pikërisht mbi Piazza Grande. Prej tyre ai shikonte muzikantët e rrugës, që i kujtonin veten e tij dikur. Zbriste, i ftonte në studion e tij, bashkohej me ta e i binte klarinetës, i dëgjonte, zbu-

njëherë të transferohej në Romë. Nuk duroi më shumë se tre vjet larg qytetit të tij. Dhe u kthye sërish përfundimisht tek shtëpia mbi Piazza Grande. Por edhe Bolonja e donte dhe e çmonte floririn e saj të vogël.

Atë mëngjes që erdhi lajmi i vdekjes së Lucios gjatë turneut në Zvicër, muzikantët e rrugës të Piazza Grande u mblodhën poshtë shtëpisë së tij. Shpresonin të mos ishte e vërtetë. Edhe më 12 dhjetor 2010 nga Wikipedia dikush bëri një shaka me shije të keqe, duke dhënë lajmin e rremë që Lucio Dalla kishte vdekur gjatë një turneu në Palermo. Miqtë e tij presin me shpresë që edhe këtë radhë lajmi të ishte i rremë. Por nuk ndodhi ashtu. Sapo lajmi konfirmohet, nga dritaret e pallatit përballë shtëpisë së Lucios, një grup studentësh instrumentistë fillojnë të luajnë e të këndojnë këngë të cantautorit të dashur. Pastaj filluan edhe artistët e rrugës, lokalet, shtëpitë. Ngado këngët e Lucio Dallës mbushnin qytetin. Kështu për 4 ditë, deri në ditën e përcjelljes. Dukej sikur Bolonja nuk ishte në zi, por në festë, ku protagonistin ishte biri i pavdekshëm i qytetit. Aty pranë grupit të artistëve të rrugës vijnë edhe disa të pastrehë. Të mbështjellë nga dhimbja për mikun e tyre. Njëri kujton: Çdo vit

CIAO, ALBANESE!

Atë ditë, për agjencinë ku punoj, do të shpërndaja një material në stadiumin e Bolonjës. Isha tek hyrja e tribunës së personaliteteve dhe shikoja të arrinin njerëzit më me sqimë të qytetit, kasta e tij. I jepja secilit materialin e ata ngjiteshin për në vendet e rezervuara me abonime vjetore. Në një moment shikoj të afrohet një njeri shtatpakët e me mjekër. Lucio Dalla, thashë me vete, por nuk isha i bindur, se më dukej tepër i vogël. Por veshja e tij, krejt ndryshe nga ajo e të tjerëve, ajo që ishte një nga cilësitë e veçanta të tij, më konfirmoi që ishte ai. Ishte hera e parë që e shihja nga afër. Pa e kuptuar e kisha ndalur punën e po e vështroja, ndërsa ai po afrohej gjithnjë e më shumë. Ai u ndal fare pranë, më vështrroi dhe, sikur ta kishte kuptuar hutimin tim, më tha: "Beh, non dà anche a me il suo materiale? (Nuk do më japësh edhe mua materialin tënd?). U skuqa. I zgjata materialin duke i thënë që ishte nder për mua që takoja kaq afër një nga idhujt e muzikës.

- Nga je ti?- më pyeti buzagaz e me ata sytë e vegjël e të ndritshëm, pasi kishte kapur theksin tim të huaj në të folur.

KELMËNDI NË 100 VJETORIN E PAVARËSISË

Mes simpoziumit shkencor shkencor “Kelmëndi në Shekuj” e logut tradicional Mis Bjeshka 2012

Nga Ndue Bacaj

Logu i Bjeshkeve 2012 në treven historike të Kelmendit ketë verë kishte një të veçant të madhe. Organizohet në “100 vjetorin e shpalljes së pavaresisë”, pavaresi për të cilën kelmendasit kishin derdhur lumenjë gjaku e dete mundimesh e sakrificash. Kelmendi në keto luftra e perpjekje shumëshekullore kishte zgjuar interesin e vetë Europes së kohës, e cila jo vetëm e vleresonte, por shpesh kishte pasur aleanca e bashkepunime në kuvende e beteja luftarake kundër osmane dhe pushtuesve të tjerë. Pikrisht për të përjetësuar këtë histori të lavdishme shqiptarie, kryetari i komunes Kelmend Ing. Gjeto Dukaj ishte bërë promotori i organizimit e realizimit të simpoziumit shkencorë “Kelmëndi në Shekuj”. Simpoziumi i paralajmruar do të zhvillohej me datën 10 gusht në sallën e hotelit (në Qafë të Predelecit) me pronar zotin Dodë Dragu. Aty u bë akomodimi i mrekullueshem (me ushqim e fjetje) që me datën 09 (gusht), i personalitetëve që do të mbanin kumtesat në këtë simpozium shkencorë të paralajmruar muaj më përpara. Siç ishte planifikuar, me datën 10 gusht në ora 10.00 filloi punimet simpoziumi shkencorë “Kelmëndi në Shekuj”, simpozium që me kumtesat e paraqitura pershkruan një rrugë historike e heroike shumë shekullore të dokumentuar, jo vetëm të Kelmendit e kelmendasve që banojnë ketu, por edhe të atyre kelmendasve që shekujt i kishin detyruar të banojnë në treva tjera etnike Shqiptare, e deri në ato të Europes. Vlen të theksohet se kumtesat e paraqitura treguan se kelmendasit kudo që jetojnë kanë ruajtur e trashiguar vlerat më të mira të Kelmendit e shqiptarisë. Ligjeratat pershkruan në menyre kronologjike historinë e Kelmendit e kelmendasve nga shekulli i XIV e deri në ditën e pavaresisë 1912, e më gjërë. Vlenë të kujtohet se kumtesat ishin; doktorë, profesorë, akademik, studiues e publicist të njohur kombetarisht e nderkombetarisht. Disa nga keta emra janë: Prof.dr. Zymer Neziri – universiteti i Prishtinës, Prof.dr. Musa Ahmeti, Prof.dr. Etleva Lala – universiteti i Budapestit, Akademik Mark Tirta – Tiranë, Prof.dr. Agron Xhagolli – qendra e studimeve Albanologjike Tiranë, Prof.dr. Lush Culaj – instituti Albanologjik Prishtinë, Prof.dr. Hamit Xhaferrri – universiteti Europes juglindore Tetovë e tjerë duke përfshirë edhe autorin e ketyre rrjeshtave.

Kumtesat u ndoqen me shumë vemvendje nga banorë të Komunes Kelmend, por edhe nga ata të ardhur nga Plavë-Gucia e më gjërë. Simpoziumi u pershendet nga perfaqesues të diasporës, kryesisht nga Amerika. Kryetari i komunes Ing. Gjeto Dukaj mbas perfundimit të simpoziumit

dha dy lajme të mira; botimin e ketyre kumtesave në një liber të veçantë dhe vijimin e simpoziumit

“epik” me emrin **Qafa e Predelecit** u demonstrua edhe njëherë se Kelmendi prej shekujsh është protagoni...

“Retrospektivë historike”

MISET QË KONKURUAN NË LOGU NË LOGUN E BJESHKËVE 2012

Luljete Vukaj, Lira Rezaj, Ermira Nilaj, Zojë Vukaj, Suela Dukaj, Fadjone Gjellaj, Marsela Bujaj, Donjete Ahmetaj, Rilinda Gjonbalaj, Arberore Gjonbalaj, Dodona Hysenaj, Lauora Lajçaj.

ÇMIMET

- *Fituese e Miss Bjeshka 2012 u kurorëzua Marsela Bujaj - Tamare*
- *Shoqeruese të Miss Bjeshkes u perzgjodhen: shoqeruesja e parë Donjeta Ahmetaj – Vuthaj dhe shoqeruesja e dytë: Fadjona Gjellaj – Vukel*
- *Eshte interesant të shenohet se në këtë vitë jubilar të Njëqindë vjetorit të pavaresisë së Shqiperisë, në konkursin e bukurisë së Logut të Bjeshkeve marrin pjesë edhe vajza të bukura me origjinë nga Kelmendi që fati i kishte “hellur” të parët e tyre në troje të tjera etnike shqiptare....sot të ndara me kufij politik, por jo kurrë me kufijë shpirtërorë.*

“Kelmendi në Shekuj” edhe në vitin 2013.

Nga Simpoziumi në traditën Logut të Bjeshkeve...

Mëngjesi i nesër, 11 gushti, si-

nist jo vetëm i qendresës e luftrave mbrojtëse të trojeve të veta me identitet European, por është edhe protagoni i evenimenteve argetuese -festive me karakter civilizues dhe aromë të dallueshme Europere. Në keto troje nuk ka

Logu i Qafes së Predelecit ka një histori mbi tre shekullore të dokumentuar, pamvaresisht viteve të nderprerjeve apo deformimeve që kishin sjellur baticat e zbaticat nder mote e shekuj. Fatkeqesisht

photo: Kastriot Faci

domos për ne që nuk zgjohemi në këto bjeshkë, është i magjishëm. Ka ngjyrë ari lindja e bjeshkët puthin Diellin një e nga një. Në këto bjeshkë me krye në Qiell kullotin shumë dhën e dhi, shumë gjedh, e, barinjte e e presin nadjen me bagëti që i nxjerrin për kullosë heret. Sot mijëra vetë turren tek logu, këtu në Qafë të Predelecit, këtij amfiteatri të mrekullueshem natyror, të zbukuruar bukur nga komuna e të kthyer në një skenë arti.

Ka rahën, sipas tradites së mrekullueshme shumëshekullore Logu i Bjeshkeve. Ketu në vendin

“kënduar” vetëm pushka e hellur valle jatagani në duar të sokolave e sokoleshave kelmendas që i delnin zot kesaj pjese të Europes, por në keto troje edhe kendohej e hillej valle për bukurinë e hijeshinë e “amazonave e spartakeve” kelmendas. Ketu i kendohej dashurisë, jetes, trimave e trimreshave me trajta të kreshnikeve e heronjeve të vertetë, ketu zhvilloheshin edhe lojra popullore e gara të ndryshme, të cilat shoqeronin jetën e ketyre maleve, bjeshkeve e luginave të mrekullueshme që ju a kishte falur vetë krijuesi fisit shqiptarë të Kel-

një baticë e tillë kishte goditur keto troje edhe në vitin 1945 kur sundimtarët shqiptarë që ishin vetpagezuar si “çlirimtarë”, kishin ndaluar apo deformuar shumë gjëra nga tradita kulturore shqiptare, e veçanarisht ato me arome perendimore. Ky fat i keq goditi për 46 vite edhe LOGUN e “Bjeshkeve” ketu në Qafë të Predelecit, të cilin regjimi u mundua ta zevendesonte me ditë të tjera “festive” (në fakt ditë-zie), me kenge e valle për Partinë (Punes) e dishepujt e saj. Për keto mote të liga Malsoreve e Kelmendasve e më gjere nuk u kishte mbetur asgjë

tjetër veçse të “kendonin” pa zë disa vargje që tregonin mjerimin e shekujve me parë por që tingellonin si aktuale edhe në shekullin e XX.. si:

“ Në male të nalta të Haramisë ,
Njatje rrin Ora e Malsisë,
Rrin tuj keqyrë bjeshket me sy ,
Ç’ka u ka ndodhë malsorve të mi,
Që nuk vijnë në bjeshke me hi ,
Thua u kanë ndodhur shumë gjana të keqija ,
ka shkrep luftë, ka shkel ushtria ...”

Mjerisht që të dyja i kishte sjellur sistemi diktatorial i cili u deshte të rrezohet nga fronti (pas vitit 1991) që edhe festa e Logut (me simbol zgjedhjen e bukurisë, Mis Bjeshkeve) të ringrihet vrullshëm. Kujtojmë se dikur kjo ditë, logu, merrte edhe karakter fetar, pasi ajo organizohet edhe si feste e Bajrakut, shpesh në ditën e Shna Prendes që në Malesi njihet si festa e bjeshkatoreve, ndaj duke u bazuar në këtë traditë, sot kjo ditë festive njihet me emrin tingellues LOGU I BJESHKEVE. Ky Log gjithnjë fillonte me një kenge majakrahu dhe nga një kengetar i Lepushes, pra i fshatit organizator. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me fjalet të kendoft Zemra. Pastaj Logu vazhdonte me kengë me lahutë e me kengë të tjera, por edhe me valle, gjuatje shenji e lojra popullore me shpatë e bajrak (flamur). Mbi gjithcka në këtë log spikaste konkurimi i bukurisë e hijeshisë për femra e meshkuj. I kujtova keto, për të treguar se në këtë Log vazhdon tradita e mrekullueshme antike e gershetuar me modernen që ka element të qytetimit e zhvillimit Europere. Më pas kendonte kengetari më i njohur i zones dhe urohej me f

Kisha Katolike kunder gjakmarrjes me dekret çkisherimi!

Fenomeni i gjakmarrjes është aq masiv, aq shqetësues saqë ka detyruar një nga komunitetet me të mëdha fetare në Veri të Shqipërisë, të ndermarre masat me të ashpra ndaj “kultivuesve” të saj. Tashme është bërë publik nga vete imzot Angjelo Massafra- arqipeshkev metropolit i Shkodrës, njëkohsisht president i Konferencës Ipeshkvnore Shqiptare “dekreti i çkisherimit” të të gjithë atyre që lyejnë duart me gjak në emer të gjakmarrjes. Cdo individ i besimit katolik në Arqipeshkvinë e Shkodrës, në Ipeshkvinë e Sapes dhe Ipeshkvinë e Lezhës që do të kryejë vrasje në emer të gjakmarrjes, do të çkisherohet menjëherë! Per ata që nuk e kuptojnë, Kisha Katolike u mohon këtyre individëve të gjitha shërbesat fetare që nga lindja deri në vdekje. Pra, ata përjashtohen apo janë “delja e zeze” e grigjes katolike. Natyrisht, është një hap për të përshëndetur por edhe mbështetur fort nga komunitetet e tjera fetare. Madje, nuk do të ishte cudì që të njëjtat masa ekstreme sipas ligjeve të tyre të besimit, ta kryenin edhe Komuniteti Musliman Shqiptar, Kryegjyshata e Bektashinjeve, Kisha Ungjillore (protestante) dhe Kisha Orthodhokse Autoqefale Shqiptare. Në këte menyre, iniciativa për frenimin e gjakmarrjes nuk do të niste si gjithmone nga kupola ligjvënëse e Parlamentit apo Qeverive, por nga poshte sic janë komunitetet respective fetare në vend. Që të gjitha këto komunitete në fakt, kanë qene të prekura pa përjashtim

nga gjakmarrja. Kane patur dhe mund të kene viktime apo “kultivues” të gjakmarrjes në rradhet e tyre. Nga ana tjetër, përmes iniciativave të tilla, vete komunitetet do të nisnin vecimin e individëve të tillë që kryejnë vrasje në emer të gjakmarrjes. E thënë me shqetë, individëve vrasës në emer të gjakmarrjes, do të tregoheshin me gisht nga të gjithë të tjerët, duke u kthyer në një formë ndergjegjesimi (po të doni, edhe edukimi) që akte gjakmarrje të minimizohen deri në zhdukje nga shoqëria shqiptare. Sigurisht, një nisme e tillë e Kishes Katolike dhe pasimi edhe nga komunitetet e tjera fetare, do të tregonte se kush vret në emer të gjakmarrjes, vret vete Zotin! Të gjitha këto komunitete bashkohen në një pikë në lidhje me vlerën e jetës: Jeta ta jep dhe ta marrë vetëm i Gjithëpushtetshmi! Ketu është edhe forca e kesaj nisme që meriton lavderimet me të larta të mundshme!

Prej vitesh tashme shteti shqiptar e një gjakmarrjen si fenomen në Shqipëri. Krimet me gjakmarrje dhe hakmarrje janë të perfshira edhe në Kodin Penal me denime mjaft të renda, që kulmojnë edhe në denim me burgim të përjetshëm. Megjithatë, këto vite kanë treguar se rrallëherë, ndoshta shumë pak here, kanë marrë denimin e merituar vrasësit për gjakmarrje. Lakimi i ligjeve apo edhe ndryshimi i klasifikimit të vepres penale ka sjelle që vrasës të mirefillte, të shpëtuar nga burgut duke lene të hapur katekapakesh vetëgjyqësive (në këte rast, mbase e

justifikuar) nuk ligji nuk arrin të ngrihet mbi parate që marrin gjyqtare apo prokurorë. Në këte linjë, vlen për të përshëndetur nisma me re e kryeministrit Sali Berisha, e cila pasoi në pak ore nismën e çkisherimit të Kishes Katolike. Sipas kryeministrit Berisha, denimi për vrasësit në emer të gjakmarrjes është vetëm një: burgim i përjetshëm-deni me i rende i sanksionuar në Kodin Penal të Shqipërisë. Një iniciativë e tillë duhet mbështetur fuqimisht nga e gjithë klasa politike: majtas, qender apo djathtas. Por, natyrisht që duhen edhe përmirësime të tjera për të ngushtuar në maksimum mundësinë e gjyqtareve apo prokurorëve të korruptuar apo të frikësuar të zbusin denimet me manovra lehtësuese juridike.

Shifrat për gjakmarrjen dhe pasojat e saj janë të frikshme ndër shqiptare. Fenomeni ka pushtuar të gjithë territorin e Shqipërisë nga Vermoshi- në Konispol, nga Korçane Vlore. Është nevojë urgjente, që pas rreth 20 viteve që gjakmarrja ka bërë kerdinë tek shqiptarët, të fillojë të shuhet gradualisht deri në flakën e fundit. Si rrallë herë këto vite, rrugetimi për shfarosjen e gjakmarrjes ka nisur paralelisht nga dy pushtete: ai Hyjnor përmes Kishes Katolike (shpresojmë edhe nga komunitetet e tjera) dhe ai Ekzekutiv përmes kryeministrit të vendit Sali Berisha. Jam i bindur se kjo është “arma” e fundit që kemi për të vrarë gjakmarrjen njëherë e mire. Nese kjo nisme do të fiket pa filluar akoma, nese Kisha Katolike do të mbetet e vetme me çkisherimin, nese Qeveria nuk do të përkratet fuqishëm nga Legjislativi dhe Gjyqësori, jam i bindur se gjakmarrja do të jete për shekuj një ferre e kapur në kembet e Shqipërisë e shqiptarëve. Kjo është kështu edhe fundit dhe gjithmone, kembana bie për ata që kanë veshe ta de-gjojnë!

Blerti Delija

STUDENTI I DHJETORIT 1990 I KËRCËNUAR

Quhet Qemal Mehja. Student i Dhjetorit '90, aktivist i Demokracisë që na hapat e parë të saj. Sot është 46 vjeç dhe jeta e tij dhe e familjes që ka krijuar, është e rrezikuar në vendlindje. Tingëllon paradoksale, por është ky fati që i ka rezervuar jeta dhe angazhimi i tij në mbrojtje të demokracisë, lirise dhe votes se lire.

rinj të asaj kohe, pa e kuptuar u angazhua në politike si idealist për të ndërtuar një Shqipëri demokratike. I frymëzuar nga këto ideale dhe parime demokratike, duke besuar në vlerat pluraliste të shoqërisë së re që po lindte, e ndjeu se pozicioni i tij do të ishte majtas, prej nga ishte edhe origjina e tij sociale si përfaqësues i një familjeje të nder-

18 vjeç sot, Ritvan 15 dhe vajza Aljana 11 vjece. Njëkohsisht, Qemali përkratu fuqimisht median e lire, duke qene në vitet 1997- 1998 mbështetës i gazetës “Universal”, e vetmja që botohej atë kohe në Veriun e Shqipërisë dhe që kishte frymë të hapur opozitare. Aktiviteti dhe personaliteti i tij i spikatur solli kandidimin si deputet në zgjedhjet e vitit 2001 në Berdice si pjesë e koalicionit PAD+PS+ Aleatet. Pikerisht atëherë filluan edhe presionet e para nga ekstremistët e djathtë të bastionit të PD-se sic ishte edhe është Shkodra e rrethinat e saj. Si pasojë e presioneve, manipulimit sistematik të zgjedhjeve, Qemali nuk arriti të fitojë. Ndersa vijonte punën e veshitë dhe me shume përgjegjësi të drejtorit të Drejtorisë së Shërbimit Pyjor Shkodër, Qemali u kandidua serish si deputet në vitin 2005, këte here PAA+PS+ Aleatet, por gjithmone në krahu të majtë të politikës që i perkiste shpirtërisht. Kercenimet tashme nga celulari i Qemalit, shkuan edhe në familjen e tij, ku bashkeshortja dhe femijet u terrorizuan. I kerkonin të terhiqej nga gara elektorale, “të mos i prishte punë PD-se”, pasi “me cdo cmim e kusht PD-ja do të fitonte, do të vinte në pushtet dhe me pas pasojat do të vuante Qemali dhe familja e tij” ishin kercenimet jo vetëm me telefon, por edhe balle për balle.

Në vitin 2007 Qemal Mehja u zgjodh kryetar i një tjetër formacioni të opozites, PSV'91 – Partia Socialiste e Vertete '91, duke i dhene një

hoy kesaj force opozitare në Shkodër. Në të njëjtën kohe, me angazhimin e tij publik dhe politik si opozitar e mbështetës i demokracisë në Shqipëri, Qemali dhe familja e tij vazhdonin të vuanin presione nga të gjitha llojet. Femijet tashme nuk ishin të vegjël. Ata nuk mund të lireshin të lire, qoftë edhe për të vajtur në shkollë. Hakmarrja primitive politike mund të binte edhe mbi ta. Qemali kidhte marrë kercenime të tipit “do të marrim hak në piken me të dobet tenden” dhe të gjithë e dine se ajo është familja. Qemali u detyrua të shoqërojë femijet e tij edhe kur shkollin në shkollë, për të garantuar sigurinë e tyre fizike.

Në vitin 2009, në zgjedhjet e tij viti, të gjithë opozitarët besonin se PD-ja dhe aleatet e tyre do të binin nga pushteti përmes votes se lire. Si drejtues i lartë i PSV'91 për Shkodër, Qemali kandidoi serish, për të tretën herë si deputet nga rradhet e opozites shqiptare. Në krye të listes ishte Lek Cukaj- ish deputet, i vdekur në menyre misterioze dhe asnjehere plotësisht të sqaruar në një aksident rrugor pas zgjedhjeve të viti 2009. Menjëherë pas tij ishte Qemali si një politikan tashme i sprouar dhe me reputacion. Qemal Mehja ishte i bindur se nese populli do të lihej të votonte lirshëm, e majta që përfaqësondo të vinte në pushtet. Me këte entuziazem Qemali punonte nga mengjesi në darke, në cdo zonë të qarkut Shkodër kur i lihej detyrë të takonte njëzëz, të bashkebesedonte me ta. I kthyer në një personalitet të shquar të politikës rajonale, pikerisht në këto mo-

mente Qemali do të merrte goditjen. Një javë para zgjedhjeve të 28 qershorit 2009, Qemali po kthehej si cdo natë, në shtëpinë e tij në rrugën “Oso Kuka” të Shkodrës. Ishte erre-sire dhe vetëm pak metra nga hyrja e pallatit ku jetonte, ai sulmohet nga dy individë. Nuk arriti të shikonte pasi fytyrat mbuloheshin nga maskat, por teksa goditej me mjete të forta dhe binte pa ndjenja, Qemali degjonte fyerje e sharje pa fund ndaj tij dhe opozites. Pas rreth një ore, Qemali u permend. U ngrit dhe me shume mundim u ngjiti në shtëpinë e tij. Agresoret e kanë menduar të vdekur nga goditjet, por fatmirësisht Qemali i mbijetoi ketij sulmi barbar për të qene serish në gjirin e familjes së tij. Në pamundësi për të shkuar në spital nga frika e ndonjë tjetër sulmi, Qemali mori mjekimin e nevojshëm në shtëpi. Pas ngjarjes së rende, e cila gati i mori jetën por edhe i tmerroi familjen, Qemali u detyrua të tregohet me i kujdesshem, të kufizonte levizjet e tij dhe të familjes. Tashme është e qarte se ai dhe familja e tij janë në shenjestër të krimit politik. Në cdo moment ata mund të jene viktimat e rradhës së luftes së pamoralshme politike për pushtet. Jeta e Qemalit dhe familjes së tij, është në rrezik dhe askush nuk mund të beje asgjë! Dhe të mendosh që në fillim të viteve 1990, Qemali enderronte një Shqipëri demokratike, jete të lumtur për të dhe familjen që do të krijonte. “Studenti i Dhjetorit” mund të jete kurban i rradhës, vendimi është marrë, pritet vetëm kur do të ekzekutohet.

Fatime Kulli

Si student i Dhjetorit '90- një brezi që Shqipëria i detyrohet shume, Qemali u perfshi me mish dhe me shpirt në levizjet demokratike të fundvitit 1990. Si shume të

shme të fshatit Berdice të Shkodrës. Përveç angazhimit politik, Qemali ndërtoi edhe familjen e tij duke u kurorëzuar me Zanen, ndersa erdhen në jete edhe tre femijet Oltion

Erdha në vargje, më bëni strehë në zemrat tuaja

**PAKFJALËPËRPOETIN
PROF. EJUP (HALIM)
SHALA (1951-1999)**

Ejup Shala, lindi më 19 prill 1951 në fshatin Kunushhec të komunës së Podujevës. Mësimet e para i mori në fshatin

kishte studiuar dhe me dashuri në ndaj atdheut dhe oratorinë arrin t'i përvetësoj nxënësit dhe u mbjellë atyre në kokë e trup farën e Atdhedashurisë e lirisë. Përderisa pushtetit të kohës nuk i pëlqente fare puna e zellshme e tij, filloi të ndiqte

nazin "8 Nëntori"- "Aleksandër Xhuvani". Ku më 1996 emërohet drejtor i votuar njëzëri nga të pranishmit. Në këtë post e gjënë edhe lufta. Gjatë kësaj kohe Prof. Ejupi ishte duke banuar dhe ushtruar veprimtarinë e tij në qytetin e Podu-

Erdha tek ju, jam lule, më ujitni me leximin tuaj...

Është e vështirë të flasësh për poetin dhe intelektualin tonë të ndjerë, Ejup Shalën. Poeti Shala në këtë libër poetik që filon më poezinë : Abetarja ime, më këtë na flet për zgjuarsinë, ndritje e dijes kombëtare dhe historike, poeti thotë: Se vetëm duke lexuar-mësuar do të bëhemi të kuptojmë trunqun e dijes

etnike të Shqipërisë, të gjeografisë tragjike të kombit shqiptar. Një gjeografi me vija të kuqe të lara me gjak nga bijat e bit e dheut shqiptar, dhe të ndara me vija të zeza nga Evropa, poeti thërret më zë të lart për një bashkim. Fjala e poetit:

E kam në Nish...
Çamëri... Tivar...
Gjeografin e vdekjes
E kam rreth e rreth gjuhës
Oj gjuha ime e gjallë.

Si duket poti drejtohet më pyetje duke kërkuar ato toka të ndara dhe të pushtuara e jo të bashkuara. Poeti lëshon një zë klithmë të përmalluar dhe të dhimbshëm, për bashkim. Fjala e poetit:

Ku e ke klithjen
A të ka mbetur ndonjë fjalë
Ku e ke gjeografin e gjuhës së gjoksit?
Ku e ke Dibrën ?
Ku e ke gjeografin e gjuhës së zemrës
Ku e ke Prizrenin ?
Ku e ke gjeografin e gjuhës së kokës?

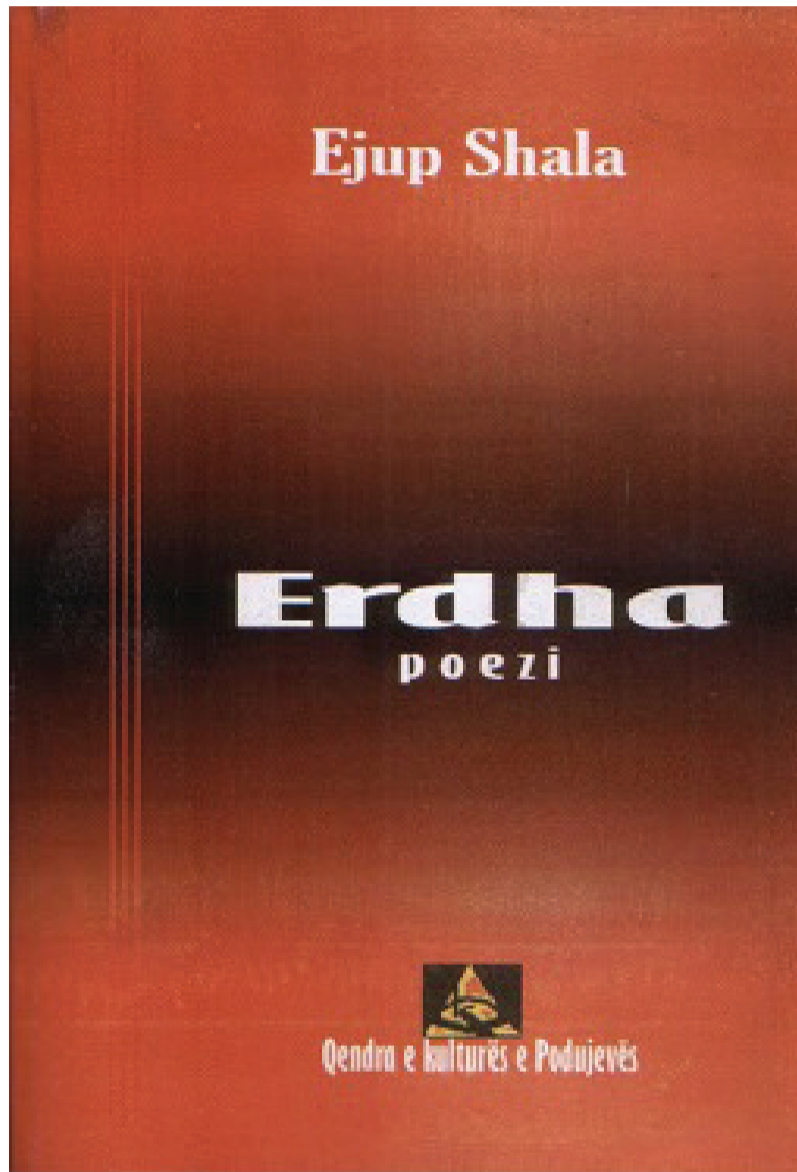
Ku e ke Shkodrën ?
Poeti Ejup Shala i qan hallat edhe për qytetin e ngritjes së flamurit të Krujës në Vlorë nga plaku i urtë Ismail Qemali. Fjala e poetit:

Hë moj Vlorë
E tallaseve
E valëve
E bujës e rrëmujës
Ngrite me lart vetë më dorë
Flamurin e Krujës!

Poeti më gjuhen prej një zogu të larmishëm i këndon edhe robërisë dhe atdheut. Robërit kanë atdhe robërinë. Poeti shala flet për mjerushët, këngëtarët, poetët , dashnorët, atdhetarët, tradhtarët, shtegtarët, mërgimin, vendlindjen, oborrin, mallin, lirinë ,pushimin si dhe vazhdimisht përmend edhe qefinin e bardhë të mbështjellur në trupin e ti, dhe duke ecur bashkë me te. Poeti mendonte se po sa dalim nga shtëpia jemi në prag të vdekjes nga regjimi i kohës qe kishte pushtuar tokat shqiptare. Poeti Shala gjithmonë pyet veten më këto pyetje. Fjala e poetit.

Nëse nuk vdes
Ku do të mbes
Nëse jetoj
Ku do të vdes.

Të flasim për përmbledhjen e poetit tonë të ndjerë është një kënaqësi tejet e madhe dhe mbresë-lënie. Kur ne po shkruaj dhe po i shtjellojmë poezitë e poetit tonë të ndjerë Ejup Shala, ai tani prehet ne paqe dhe na la pas poezitë e tij, dhe gjuhën e tij prej shkrimtari.

Nga Ruzhdi Berisha - RUDI

Kryetar i Klubit Letrar "Zahir Pajaziti" Podujevë

Siboc , pastaj ciklin e lartë të fillores e vazhdon në Lluzhan, ndërsa gjimnazin në Podujevë. Në gjimnaz hasi edhe në pengesat e para nga profesorët serb që "arsimonin" shqiptarët. I shquar për motive liridashëse dhe perspektivë transparente ai bie në sy tek profesorët serb, ku profesori i muzikës ia humb vitin kinse nuk po ditka të këndoj serbisht.

Pas gjimnazit, u rreket studimeve në fakultetin e Letërsisë dhe Gjuhës Shqipe, ku i përfundon më 1979 me sukses shumë të lartë . Pak para se të diplomonte pranohet si arsimtar i gjuhës shqipe në fshatin Gllamnik ku pas një viti kalon në gjimnazin e Podujevës, si profesor i diplomuar i Gjuhës Shqipe.

Aty fillon të ligjëroj ato që i

pas. Ai ishte njëri ndër organizatorët e shumë demonstratave të vitit 1981.

Marsi i vitit 1981, njihet si bumerang, demonstrata në gjithë Kosovën, vlime të shumta, rinia zgjohej ndërsa pushteti i kohës vështronte me kujdes që të gjejë ata që po i nxisnin.

Më 28 Prill '81 UDB-ja rrethon shtëpinë –kullë të prof. Ejupit për ta marr atë bashkë me të vëllanë e madh, Ukshinin. Këtu fillojnë edhe bredhjet e tij nëpër burgjet e pushtuesit duke u shoqëruar me plotë tortura e vuajtje. Pas burgut të Prishtinës dërgohet në burgun e Mitrovicës, e Zenicës dhe të Sarajevës.

Pas përfundimi të burgut ai mbetet i pa punë deri në vitin 1992 ku kthehet përsëri si profesor i Gjuhës Shqipe në gjim-

jevës. Pasi që sulmet e forcave serbe ndaj popullit shqiptarë gjithmonë e më shumë po rriteshin, të gjithë dolën nga shtëpitë duke u sorollatur nëpër rrugët e Kosovës dhe duke iu bindur pushtuesit pasi që nuk kishin zgjidhje tjetër.

Prof. Ejupi u kthye në shtëpi (19 prill 1999) për të qëndruar në tokën e tij dhe në dheun shqiptar. Prof, Ejup Shala më 05. maj 1999 gjendet i vrarë nga çetnike dhe paramilitaret e njerëzit e UDB-së, Prof, Ejup Shala ndërroj jetë duke mbrojtur pragun e shtëpisë së tij dhe gjendet i vdekur në shtëpi.

Poeti Shala, gjithë jetën e tij ja kushtoj çështjes kombëtare shqiptare, ai u flijua në altarin e lirisë. Emri i Ejupit i bashkëngjitet emrave të tjerë të letërtrave shqipe, librat e të cilëve ishit të ndalura si Jesuf Gërvalla, Zeqir Gërvalla, Rexhep Elmazi , Adem Demaçi , etj.

së lashtësisë,dhe kjo dije na bën të fort në ngritjen e dijes së përgjakshme të historisë. Flet poeti :

Më fenerin e ditorisë

Çdo skutë të atdheut

Abetarja na mëson historinë

E përgjakshme të këtij trualli

Edhe pse poeti i vajton lirisë,

atdheut, historisë së përgjakshme të kombit tonë shqiptar, në vitet e 95-ta kishte edhe ikje masive nga toka jon. Çdo ditë nga varfëria – zullumi qe po përjetonin nga regjimi i kohës, shumë familje e të ri morën udhën drejtë mërgimit. Fjalët e poetit :

Udha nuk po na i puthë këmbët

Udhë-balta,udhë – ndyta

Udhë-egra,udhë – lodhja

Udhë – humbja, udhë- pikëlimja

Udhë – lodhja , udhë – vdekja

Poeti shumë bukur i këndon në vaj mjerimit të gjeografisë

Konflikti me vetveten dhe kërkimi i identitetit european të Shqiptarëve

Nga Gjon Keka
Politolog

Kultura shpirtërore, politike e çdo kombi apo populli sidomos traditë dhe me moshë të pjekurisë rezultojnë me përgjegjësi të thellë, kulturore, politike, sociale, ekonomike etj. Të gjithë e dimë se çdo komb apo popull ka edhe kulturën e tij dhe burimin e të mirave dhe virtuteve nga të cilat ushqehen ata, por ama të mirave. Ndërsa askush nuk është më xheloz se sa popujt e siujdheses ballkanike, ata vazhdimisht kanë jetuar në hasmëri me njëri-tjetrin jo se këtë e kanë trashëguar por se ka ardhur si aksidenti i piktakimeve historike por jo çdo herë të njëjta.

Nëse sot nuk mund të përcaktohet një standard vlerë, një doktrinë e përgjegjësive kulturore, politike, sociale, ekonomike etj, do të jetë, më së paku, arrogancë e më së shumti një papërgjegjësi kolektive. Megjithatë kërkimi i një standardi të tillë me sa duket bie në kundërshtim me frymën e kohës së tanishme respektivisht shekullit XXI. Sepse disa popuj sidomos populli Serb dhe ai Rus mendojnë që e vërteta nuk ka nevojë vetëm për provën duke ditur se ajo kërkon besnikëri pra besnikëri kujtese, duke mbajtur ndër mend një të vërtetë tashmë të zbuluar e kjo e vërtetë është realiteti i ri në ballkan që lidhet me perspektivën e re të kombit shqiptar dhe me inherecën në mendimin e Unionit European. Megjithatë, në këtë mes, respektivisht provës së të vërtetës dhe besnikërisë së kujtesës historike mund të kishim të bënim me një rast përgjegjësie, por vetëm në qoftë se ka vërtetë diçka që duhet domosdoshmërisht t'i qëndrosh besnik.

Gjithçka varet me sa duket nga ajo çfarë beson e në këtë rast çfarë beson kombi Shqiptar dhe që rrugëtim ndjek. Të gjithë e dinë se fashizmi e komunizmi si doktrine dhe ideologji rrenuese ende nuk janë shkëputur nga "tradita e madhe" e asaj kohe sidomos tek disa kombe dhe popuj, prandaj edhe nuk i lane shteg relativizmit të heroit të një Niçeje apo një Soreli.

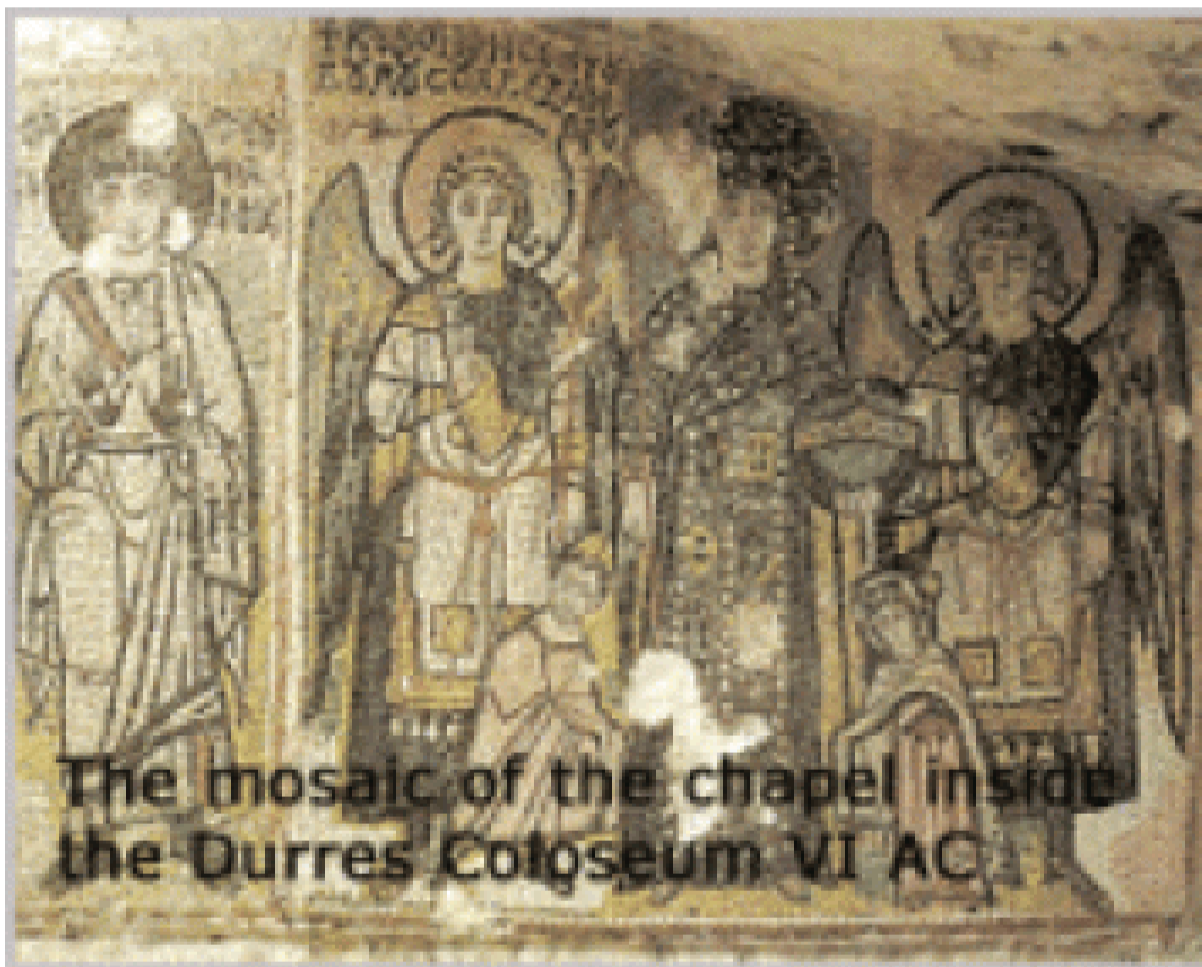
Ndërsa kjo është arsyeja pse sot në hapësirën e kombit shqiptar dhe në përgjithësi në ballkan të shteg "konvertimi moral", por ky "konvertim moral" për këtë kohë është shumë më i rrezikshëm: e kjo thjesht sepse mund të pranohet nga njerëz mendjelehtë dhe me një mirëbesim jo të sinqert e në fakt të shpesht janë ato ndër shqiptarë apo edhe në popujt tjera ballkanas. Mirëpo vetia për të ndërë përgjegjësi duhet të mbështetet te një "zgjedhje morale" e rrënjësor në traditën dhe në besimin, sepse kjo na bënë të mundur të ndërrojmë kohë, të denoncojmë bëmat e këqija nëse janë kryer në një gjendje mendore që përputhet

esi, kodet e të sjellurit katalogët e virtuteve, e të mëkateve, gjuha abstrakte e përdorur shpesh për ta mbështjelluar kohën sigurisht që na sjell ndër mend "shkencën e llahatarshme marksiste", të gjitha elementet tejra me sy hapur, e me norma morale, kulturore e politike, pra, hidheshin poshtë. Koha e të folurit fragmentar ishte atëherë kur "mbinjeriu i Niçes" apo ai që mendoi se bota duhet të jetë Beelzebubiane e ky ishte islamizmi si pjellë e Muhamedit, i cili edhe i urdhëroi disa që dinin të "shkruanin mirë dredhërisht", ta shkruajnë kuranin në mënyrë fragmentar, pastaj erdhë koha e komunizmit si ideologji gati e njejtja me islamiz-

kishte kultur të lartë dhe identitet të pastër arriti në atë gjendje ku një popull apo shoqëri pa identitet apo kultur është njësoj sikur varrezat e pashënuara dhe sikur jeton në ndonjë shpellë ende të pazbuluar.

Keni dëgjuar se as Hitleri e as Milosheviqi kurrë nuk kishin thënë se ishin humanista, por këtë e thonin për Hitlerin bolshevik ndërsa për Milosheviqin shovinistët. Dhe këtu ishte pika e tyre e dobët. Por sot në kohën moderne si i quajnë shqiptarët e islamizuar po flas për ata që jetojnë si turq apo arab apo sllav e që e tradhtuan historinë e tyre dhe u kthyen nën bindje të verbëra orinetale?, sigurisht se disa i quajnë të mirë e disa të kqinjë,

të integritetit euro-atlantik. Por të integrohesh në këtë sistem vlerash do të thotë të kesh identitet dhe të keshë kulturë të pastër e jo të përzier sic është rasti i kombit shqiptar dhe disa popujve të tjerë që janë prekur nga infeksioni i islamizmit dhe bizantinizmit. Dhe krejt në fund a nuk din të mendojnë shqiptarët pak dhe të kthehen në vetvete e ti shohin mëkatet që i ka lënë perandoria turke e sllave këtu, a nuk dinë të mendojnë pak se identiteti i tyre është humbur nga imponimi i islamizmit dhe bizantinizmit në mënyra të ndryshme, a nuk dinë të mendojnë pak se e vërtetë është shuma afër zemërs bile thellë në zonat e errëta të zemrës së tyre të islamizuar e sllavizuar, a nuk din të shfletojnë historinë pak se aty fshihet identiteti i tyre Evropian bile me një qytetrim të lartë, a nuk e dinë se Shqiptarët para shumë shekujve ishin të Krishterë dhe kishin kulturë të lartë. Në këtë kontekst Shqiptarët nuk duhet të hulumtojnë rrugë tjetër përveç rrugës së brendshme respektivisht rrugës së arsyes, aty thellë në ndërgjegjen e thyer cop dhe të zhytur nga ideologjitë dhe doktrinat e huaja dhe mjerane aty fshihet një e vërtetë e ajo është kultura, identiteti, dhe qytetrimi ynë i lartë, sepse vetëm në këtë mënyrë ne mund të integrohemi si Shqiptarë në sistemin e vlerave Evropiane, sepse sic thotë Robert Shuman "sot krishterimi i pasuruar, me përvojën e jetuar gjatë historisë së vet, duhet t'i ndihmojë popujt më pak të zhvilluar të përvetësojnë të njëjtën rrugë përgaditje njerëzore", por për kombin Shqiptarë është të këthehet në këtë përvojë dhe përgaditje njerëzore. Ndërsa në anën tjetër dihet se demokracia nuk sajohet, sepse sic thotë Shuman, "Evropës ju desh më shumë se një mijëvjeçar për ta gdhendur(demokracinë)". Kështu që për Shumanin i cili na flet fare qartë edhe neve sot kur dëshirojmë të integrohemi në strukturat Euro-atlantike, është se duhet të kemi parasysh se demokracia siç thotë ai do të jetë e krishtere ose nuk do jetë fare, një demokraci apo shtet demokratik antikristian do të jetë karikaturë që do të zhytet në tirani ose në anarki. Ndërkaq sot kombi shqiptar që të jetë një komb i lirë dhe me një demokraci të shëndosh duhet të mësoj apologjinë e lirisë e të së vërtetës e cila ende nuk është gjetur, kështu tani shqiptarët janë në kërkim të vetvetes dhe identitetit të tyre Evropian. Nëse nuk jemi në gjendje të kthehemi te vetvetja respektivisht te identiteti ynë dhe kultura jonë, jemi të dënuar të kthehemi prapa, prapa, në pafundësi të së keqes dhe historisë së dështuar.

The mosaic of the chapel inside the Durres Colosseum VI AC

me suazën shqiptërore të kombit shqiptarë, sado e ndotur mëkatesh, nëse është e qartë (brenda strukturës së kësaj tradite) se veprimet i përgënjeshtrojnë fjalët e madje edhe fjalët nganjehere janë djallëzish të spërdredhur: nëse logjika e brendshme e mendimit moral e kombit shqiptar mund të na tregojë lajthimin që na intereson në ato arsytetime që kanë pasur rezultate vdekjeprurëse. Siç duket kuptimi i të gjitha këtyre është se skepticizmi i kësaj kohe nuk mund të mbajë gjallë një konflikt moral serioz sic është konflikti me vetveten dhe kërkimi i identitetit real Shqiptar. Duhet ditur se disa nga njerëzit e kombit shqiptar në njëfarë mënyre mendojnë se kombi shqiptar do të zukeset në ndonjë aneks të mënjauar ashtu si makina larëse, ndërsa gjërat e vërteta do të ndodhin në sallon apo në dhomën e fjetjes. Mirëpo gjuha e institucioneve të kombit shqiptar ne përgjith-

min që kishte si qëllim të folurit dhe të fragmentuarit e një gjëje me shkëputje e që ishte i pranueshëm për ta por jo për të gjithë botën. Kështu që sot në shekullin XXI në siujdhesen ballkanike e sidomos tek kombet dhe popujt që janë prekur më së shumti nga infeksioni i islamizmit dhe bizantinizmit ku ende kutërbon era pseudodisciplin orientale dhe bizantine, ende kutërbon era indoktrinim oriental e sllav dhe ende mendjen, shpirtin e kulturën e kombit shqiptar brenda tyre e sundon ndjenja e sundimit otoman dhe sllav, e kjo është pasojë që në disa raste ishte e imponuar sic është rasti i 545 viteve sundimi turq e që la vese të mëdha dhe i bëri shqiptarët që të mos e dinë kush janë thjeshtë pa identitet e kulturë dhe tjetra njëqind viteve sundim i egër sllav që i bëri shqiptarët të mendojnë ndryshe të flasin ndryshe dhe të veprojnë ndryshe. Kështu që kombi shqiptarë i cili

disa arab, disa sllavë disa nuk din se çka janë e disa trishtohen nga mjekrrat e gjata dhe pantollonat e shkurtera që ta çojnë mendjen te njerëzit e parahistorisë. Ndërsa ata që mendojnë se duke u thirrur në kulturën turke, arabe apo sllave, arrijnë të integrohen në Unionin European apo në sistemin e vlerave të shëndosha, e gënjejnë vetveten sepse dihet se gënjeshtarët nuk mund të bëjnë as Evropian, as Shqiptar e as ndonjë tjetër e sidomos as heronjë të islamizmit si ideologji e thatë orinetale, sepse do vij koha kur kjo gënjeshtër e islamizmit prej nga edhe erdhi kur do të zbulohet se është gënjeshtër atëherë ky pseudoautoritet do bije sikur bie maska e atij që fshihet pas vetvetes. Në këtë kontekst kur të vijë koha e frikës nga trokitja në derë dhe atëher kur të gjithë do vrapojnë pas identitetit të tij siç është rasti tani i rrugëtimin të disa kombeve dhe popujve në drejtim

The rambling of Ndoka's DCP

If there's any political party in Albania to be considered genetically right-winged, is that of Demo-Christian spirit or vocation. Its' ideals, genesis and history are the best prove (and there's no need to convince anyone who through social elements of the Christian doctrine – the basis of the Christian Democracy as a polity) tries or tried to justify the left-winged (or center-left) tendency of the DCP policy. I'm considering this political force as the most solid one among the other similar so-called Demo-Christian parties.

There's no need to repeat that the little parties (and often even the big ones) in Albania are instruments in the hands of their leaders for their individual or their families' purposes. Obviously the Demo-Christian Party cannot avoid this, as part of this configuration, especially during the last 7-8 years.

The political jump of Nard Ndoka from the RDP of Pollo to the DCP of Lesi was surely for personal interests or electoral numbers, mostly his interests rather than those of the demo-christians. Nevertheless, time showed that by the voting power in the Parliament, thanks to some political jumps of certain individuals (for their personal interests too) brought a normal positioning of the DCP, as part of the right-winged majority led by the DP and the Prime Minister Berisha. The Health Ministry and its'

regional dependents led by the "demo-christians" are the sector that needs a detailed analysis on how shouldn't be handed the power in the name of "the ideals that laid the foundation of Europe", as it was often mentioned by several DCP leaders during the years. None can say that this management, though for a short time, was successful or that it could come out of the established lines

giving a model still worth of implementation. Nonetheless, despite all the mistakes and guilt, the discharge of demo-christians with science degrees from managing this sector or others trusted to the DCP by that time, the collaboration of the DCP with the DP and its' right-winged allies in the government was normal. It is clear that for the DCP this period of government didn't give results on empowering this political force. It was evident since that time, during the elections of 2009 and 2011. From Shkodra (main center of the DCP, according to its leaders) to Konispol, there was no

structure given to this political force, so it isn't working, it is inexistent. None can certainly say who's the leader of the local DCP, though many remember that by the elections of 2011 it was led by a former important exponent of the 8-years government of the SP, leaving it very quietly after that. Even for many journalists it isn't clear who is the leader of this party for Shkodra. Just for publicity – very necessary for a political party – none has ever seen a local leader or even Ndoka himself in some local media if Shkodra, for months.

After the elections of 2009, the DCP decided to overtake the rainbow, becoming the closest and well-famed alley of the SP. Political allies in this case are very rare, non profitable for little subjects and always based on personal interests of their leaders. But, which were those interests? The SP and Rama needed to show to the public and even to Europe that the most powerful Demo-Christian Party in Albania was on their side. This is an image question, very important in politics. On the other hand, the Demo-Christian stream would add some more thousands of votes in the big bag of votes needed to the SP and the left-winged opposition. The question is: Who wanted those votes or to whom did they go? The tale of the voting ballots in 2009 had a very clear end and the results were known. The cause was sold for "little money" in one of the Crocodiles' restaurants in Europe.

Blerti Delija

(Read the rest on our website)

In Albania there are 6500 isolated or hidden persons as reason of blood feud

The Blood feud problem or hiding without address as fear of blood feud in Albania has turned out into an anxiety for hundred Albanian families. The reconciliation associations are the one which continue to ring the bells of alarm in a country where the state does not exist. The international blood feud reconciliation committee emphasise that there are 6500 persons who result hidden or isolated as blood feud reason. The head of this mission, Gjin Marku says that during a year the number of the murdered people in name of blood feud is more than 150, where is very concerning the murder of women. The most tragic thing in this frame, is the impossibility of reconciliation between families, even when there are no dead person but just wounded person with cold guns (knife).

The association of Reconciliation Peace Missionaries with centre in Shkoder averted a n event of the year 2010, which still is not closed with all their approaches for reconciliation. It was 2 June 2010, when the citizen Rifat Dani wounds in the leg with a knife the citizen Luan Hysni Plozha. The father of Luan, the named Hysni Plozha met after a while in the quarter "Rus" of Shkoder city the person who did wounded his son, the citizen Rifat Dani, whose was hit with strong tools causing him bleeding. In these conditions, Rifat Dani said that he will kill both father and son. The Association of Reconciliation and Peace states for our newspaper that have been made efforts to reconcile these citizens between them. Rifat Dani does not accept to reconcile, but said to the Peace Missionaries that "he wants to revenge according to the canon of Lek Dukagjini". This disreputable canon, which unfortunately is much stronger than law at Albanians, exist since more than 600 years and did created frequently problems and conflicts. The person whose life is risked is even the sister of Luan the named Merita Plozha, who today has no address, lives illegally or in a place where she presumes that her life is not in risk. The threatening for Luan and his family are various and the most tragic thing in this history, the state has give up in front of the Canon. As many others, Luan, his sister Merita and other family members, it is not known where they are, but one thing is sure: in their place of birth in Albania, their life is threatened from death, as the conflict is still open. Now the phenomena of blood feud in Albania is frightening, only during the 20 last years have been killed nearly 20 000 Albanians

The Editorial Office

The family Sheqeri destroyed by blood-feud

The blood-feud, now openly admitted as a phenomenon by the Catholic Church and the Prime Minister Berisha, is destroying the lives of hundreds of families in all the North Albania. Many families who have lost their dears killed by blood-feud have to shut-in in order to escape the long way of revenge. Armando Sheqeri, 22 years old is the next case of this Albanian collective madness. He is member of an Albanian big traditional family. He has two sisters, Besara 20 years old and Blerina 17 years old and a brother, Besmir 25 years old, who live with their 47 years old mother Hydajete. This family

is missing for a long time now the householder, Ymer, one of the victims of blood-feud.

The story of this family is very sad and can be considered as one of the tragedies of blood-feud. The first 15 days of every July, this family goes in vacation to Velipoja beach, and it is right there where their destruction begun on July 2008. While Armando was out for a coffee with his brother and sisters, three people, unknown to them, talking in northern dialect, harassed the older sister Besara. They used insulting words toward Besara and the two brothers, Armando and Besmir asked them to mind their own

business. Her starts the conflict ending in fight, while one of the three unknown people falls down hitting his head on one of the tables. The intervention of others around ends the fight, while other people menaced the family Sheqeri, saying that they'd shed blood so they were in blood-feud with them. Considering this insignificant, Armando, his brother and the sisters continued their vacation in Velipoja. The other three people didn't consider it over yet. About two months later, on September 15th 2008 they'd decided to revenge. Armando, Besmir and their father Ymer, were going back home in the suburbs of Shkodra, near the former tissues factory, after a usual summer walk. About 250 meters from their home, from a car driving in high speed near them there were gun shots towards them. The father, Ymer Sheqeri fell down dead, while Armando Sheqeri was slightly wounded in his right arm. The other brother, Besmir was safe. Only a few days after they buried their father, Armando received

an anonymous phone-call in his mobile. The message was short: "The target was not your father, but you who shed our blood in Velipoja". This made Armando and his brother shut in their home, otherwise they'd have their father's destiny, if they went out. This brought hard economical consequences for the family. The mother and the two sisters couldn't hold the family, while the male members couldn't go out to provide for the living. Even the movements of the women were limited, for many women have been shot and killed in the name of blood-feud in North Albania. One of the Sheqeri brothers, Besmir, could leave Albania in uncertain circumstances. The one in serious danger now is Armando Sheqeri, living closed-in hopeless, while innocent Albanians find death every day. Armando Sheqeri is one of them now.

Zef Nika

Blood-feud, this killer that fills the cemetery day after day

Robbery, conflicts and murders are the mosaic that completes the dark image of the Albanian life. According to an article of the Italian journalist Ettore Mo in the prestigious newspaper "Corriere", over 20.000 Albanians have been killed only in these last 20 years, because of the most ordinary conflicts which ended in revenge and blood-feud.

finding a very fertile territory in the actual conditions of a lack of the State, filled with corruption in tribunals and prosecution, while the same Prime Minister Sali Berisha admits the phenomenon, as long as he makes public accusation against the former President Bamir Topi, while in the position of the President of the High Council of Justice, for taking up to 200.000 Euros from prosecutors and judges to bring them in Tirana, from other cities. The crime grows day after day while the innocent victims increase. One of these innocent victims of this crazy time is Izmir Berdica, a young man from the northern city of Shkodra. During the summer season he had a market in Velipoja beach, where over 70.000 were Kosovars only every

two weeks. Crime was present in this beach too. In August 25, 2012, at about 23 o'clock, three masked and armed persons went for robbery in the food-market of Izmir Berdica at the center of the beach, near the "Fishta" touristic complex. They were attempting the robbery trying to become rich, as it is commonly happening in Tirana, where a woman was killed just trying to take her neck jewelry off. But, let's see the incident in Velipoja. The three persons shot within the market, at the center of the beach, terrorizing people there, using violence on the owners and taking away all the income of the day. During the robbery, the father of Izmir Berdica, Bahri Berdica, hit one of the robbers with a chair, wounding him, while the robber punched and kicked him badly. There was blood shed around, while the robbers took the money and the wounded one and left with their car. But it wasn't over yet. The next day, by midnight, a man went to the market and said to Izmir Berdica that he and his family should close their business and shut in their house, for according to the Kanun of Lekë Dukagjini, they're in enmity for blood-feud, as his father hit with the

chair his friend in need of money. Izmir Berdica had to close his market and shut in his house in the district Dergut of Shkodra. On September 10, 2012, at about 21.30 the car of Izmir Berdica in front of his house was blown-up with explosive and burned. Fortunately there were no victims, but murders with explosive are numerous in Shkodra, just to mention the murder of Mark Gjoni in October of the past year at the center of Shkodra, while parking his car with plate number SH 1465 E. The explosion was heard all around the center, while the exchange agent was dead. Izmir Berdica too could face death, but fortunately he wasn't in his car. Since the explosion, the house is empty and none knows where they live hiding shut-in. We could get the illustrating picture from a cousin of the innocent victim Izmir Berdica, while we promised not to reveal his name, as he too was afraid to be mentioned in the media, as those who tried to kill Izmir might make of him too a target of their revenge.

The Editorial Office

HOMOSEXUALS ARE NOT ACCEPTED BY THE ALBANIAN SOCIETY AT ANY MEANS

There are many cases when special people have discovered the opposite sex inclinations, they are not only denied by the society, but they also have been stabbed in the throat, up to the center of the capital, Tirana. The most macabre case was the transvestite named Christina, who was cut with a knife on the throat near Dajti hotel and although he had informed the police about the danger, no one gave him any assistance. Although it has been passed many years no one was held accountable for this event. Even the case of Klodi Çela, former finalist of the reality-show Big Brother 3, sparked protests of the whole people in Albania until he was publicly defended by the US Embassy, the Embassies of UK, Denmark, France and many other and the case of Klodi rested in peace just after the Albanians do not see him any more. It seems that he has left to any state that respects his sexual freedom. In the same conditions is also this young man you are seeing in this photo. His homosexual tendencies were discovered by some students of his school. He is called Diamant Pepushaj, born on 05/23/1995. He is a student at secondary professional school of Technology in this school year in the northern city of Shkodra. We have learned that this person has been insulted and repeatedly threatened to be killed anywhere he will be identified as gay. He cannot go out in public places and his fellow classmates annoy him and do not admit him even close. What indicates a patriarchal society in Albania is also the fact that even the family does not accept Diamant. Even his grandfather, Louis, said to the newspaper that "my nephew's case is a shame. He is not my grandson. God created man and woman, but not to become male as a female and a female like a male..."

We raised this case up to sensitize the Albanian society somehow to be tolerant, not so wild, because the civilized world respects the right of each person's sexual orientation.

The Editorial Office

The Murej family and medieval revenge

Albania, especially the northern area, where the Kanun of Lek Dukagjini has already shadowed the law, even because criminals are set free by tribunals, as it happened with Ilir Xhakja, the murderer of the chief officer of Shijak, Adem Tahiraj, is still a hot spot of crime. Xhakja, a serial killer known to the Albanian justice was arrested several times. The last time condemned for 21 years of reclusion for murder, was set free and killed again as soon as out of prison. There's much rumor all over the Albanian independent media on his self-constitution after murdering the chief officer and wounding the other two officers, as encouraged by the high politicians in close relationship with the killer. What makes the situation even more concerning is that no matter the condemnation, he will still find out a judge to set him free. Innocent people is killed almost everyday for blood-feud. The situation is so helpless that even women and children are killed for revenge, and women too are committing murders. Such was the case of the 17-years old Marije Quku and her 70-years old grandfather Kole Quku, killed by three members of the family Proj, as they were working near their home in the "Kasneq" quarter of the village Kir in the municipality of Pult in Dukagjin of Shkodra, or that of Lena Pjollji, mother of two kids, who shot 6 bullets killing the citizen Marash Tonaj, constituting then to the police, yet proud of her action. This is a glimpse of

the image of these days in Albania.

Another victim of this image named blood-feud is also the citizen Fatbardh Xhabir Murej, his wife Suela and their two kids Ardis 12-years old and Isra 7-years old. The genesis of this blood-feud is really trivial, but the Kanun in Albania has articles which are observed even in the worst way, as it is the murder of women and children, which is not what the Kanun says. The conflict begun in 2001.

"Fatbardh Murej, resident in the "Naim Gjylbegu" quarter, caught the citizen Mehdi Haxhia, resident in the "Fahri Ramdani" quarter, stealing in his house, and there was a fight between them. During this conflict, the citizen Mehdi Haxhia was hardly hit, then he comes out hitting Fatbardh's father with hard stuff, who died afterwards because of the wounds...", is declared in the official document N. Prot. 60 of the Peace and Reconciliation Missionaries Association of Albania, of which this journal is in possession. We decided to make an investigation on this, and it came out that in November 28th 2003, about 100 meters from his house, Xhabir Murej, the father of Fatbardh Murej, was hit with hard stuff. He was sent at the Regional Hospital of Shkodra where he died because of the wounds. The incident is still unresolved, yet there are many cases like this in Shkodra, as the State does not exist, for the criminal have political and economical support the tribunals do not condemn and there's

rumor that the police is often revealing possible reports, so the criminals then take revenge.

Violence is continuous and wild on the family Murej. In August 10th 2011, two people, not identified yet, broke in the house of Fatbardh Murej, where they found only his old mother in serious health problems, as the neighbors told. They hit the old woman, who died a little after that. This is another crime still unsolved, and it seems like it will never find a solution. Even these last days, in September 6th 2012, unidentified people placed some explosive by the door of the house of Fatbardh Murej. Fortunately there were no victims, just material damages. There are numerous explosions lastly, even those controlled via mobile phone, killing many people. In the morning of October 13th 2011, right in the center of Shkodra there was a distance controlled explosion killing its target.

The victim, Mark Gjoni, an exchanger, died as his car was totally destroyed right near the Orthodox Church. The police reported the incident occurred at 6.30 AM and cause great panic on all the area. The victim, a retired army officer, came out of his residence to do his usual job to maintain his family. Finding a parking spot at the "Hasan Riza Pasha" street, he parked his car, a Mercedes of 2400c, with number-plate SH1465E. As soon as he parked and stopped the car, it exploded, while he was coming out and his body was thrown a few meters further on the other side of the street. Neither this case was solved and we came to know, after an investigative work, that the case was definitely closed, though the tragedy has a background of terrorist elements and occurred in the center of the city of Shkodra.

The Editorial Office

A student of December 1990 threatened

His name is Qemal Mehja, a student of December 1990, an activist of democracy since its first steps. He is 46 now and his life and family are in serious danger in their country. It sounds paradoxical, yet this is what he obtained in exchange of his life and commitment defending democracy, freedom and the free vote.

Albania is in debt with the generation of students of December 1990, and Qemal was totally involved in the democratic movements of the end of 1990. As an idealist, like many other young people, he was also involved, though unconsciously, in politics, to build a democratic Albania. Inspired by those democratic ideals and principles, truly believing in the pluralist values of the new society, he felt his positioning was by the left-winged, as a representative of a honest family, where he socially originated from, in the village of Berdice in Shkodra. Besides his political engagement, Qemal built his family marrying Zana, with whom he had three children, Oltion now 18, Ritvan 15 and Aljana 11 years old. Qemal was also a strong sustainer of the free media, like the "Universal" journal in 1997-1998, the only journal in opposition during

that time in North Albania. Because of his activity and personality, he was a parliamentary candidate in 2001 in Berdice, as part of the DAP and SP and allies coalition. It was right then when the first pressure begun, especially by right-winged extremists of Shkodra, the main center of the DP. Qemal couldn't win because of pressure and systematic manipulation of the elections. While he kept on his duty as Director of the Forestal Service Direction of Shkodra, Qemal ran again in 2005, this time for the AAP and SP alley, always in the left-winged coalition, where he spiritually belonged. Threats reached his family now terrorizing his wife and children. He was told to stop running for the elections, "to avoid causing problems to the DP", as it was winning at any cost, and once on power Qemal and his family would have to face troubles. Threats came not only through phone-calls, but also face to face.

In 2007 Qemal Mehja was elected leader of another political group in opposition the TSP'91 (the True Socialist Party '91), giving a big step forward to this opposition group in Shkodra. Because of his public and political engagement, supporting democracy in Albania through opposition Qemal and his family were always under various pressure. The children were grown up now and they couldn't attend school on their own. The primitive political revenge could hit them too. Qemal received menaces like: "we'll avenge at your weakest point",

and everyone knows the family is that point. Qemal had to bring his children to school by himself, in order to be sure of their safety.

During the elections of 2009, all the opposition believed the DP would lose by the free votes. Qemal was again running as a high leader of the TSP'91 in Shkodra, this was his third time running for the Albanian opposition. The first of the list was Lek Cukaj, former parliamentarian, who mysteriously died in a never solved incident in 2009. The second was Qemal, as a politician of good reputation and experience. Qemal Mehja was convinced that if people was voting in freedom, the left-winged would come on power. This enthusiasm made Qemal work from the morning to the evening in every area of the district of Shkodra, where he met

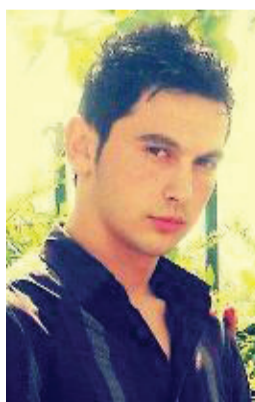
people, and talked with them. As a spotted personality of the regional politics, Qemal was hit. One week before the elections of June 28th 2009, while Qemal was going back home, in the "Oso Kuka" quarter, in the late night, as he usually did, he was attacked by two persons. He couldn't see their faces as they were masked, but while they hit him, before he lost conscience, Qemal could hear them insulting him and the opposition. He woke up after about an hour, and went home. The aggressors thought him dead, but Qemal could survive this barbarian attack and was back with his family. Qemal was cured at home, as he was afraid to go to the hospital, fearing any other attack. After this incident, which almost cost him his life and terrified his family, Qemal had to be more careful and limit movements for him and his family. It was clear now that he and his family were the target of the political crime. At any moment they could be the next victims of an immoral political fight for power. Qemal's life and family are in danger and none can do anything. Consider then that in the beginning of 1990, Qemal was dreaming of a democratic Albania, a happy life for him and the family he was about to have. The "Student of December" might be the next sacrifice. The decision is made, just waiting to be executed.

Fatime Kulli

The Kanun in Albania is stronger than law

The criminal situation in Albania was increasing during 2012. During this pre-electoral year the hard political climate had its influence in this criminal situation. According to official statistics, there are nearly 2-3 murders every day during 2012, either shot or by incidents, all of them considered as blood-feud or revenge. Murders occur everywhere now, either on the street or even within the house. This is why many diplomatic

seats advised their citizens to be careful on their movements in various cities. The sad thing is the involvement of innocent people. Elsaid Sala, resident in Shkodra was working as a waiter in a restaurant in the "Rus" district, property of Bahri Rragami. This job permitted him to get what necessary for the family. It was his bad destiny to serve in the restaurant on March 2, 2012, at about 22.00 when there were gun shots between two people, while one of them died, later identified as Ludovik Burgaj. Bahri Rragami, the proprietor of the restaurant gave us details about the happening. After the murder, the fam-

ily of the victim Ludovik Burgaj, menaced him and the waiter Elsaid Sala if they didn't reveal the name of the murderer. On the other side, the family of the murderer threatened them to death if they revealed anything about this. The proprietor and the waiter declared that neither of them knew the murderer or the victim. In this situation of threats by both families, the proprietor of the restaurant had to close his business, and hide somewhere in Albania. the waiter, Elsaid Sala, after many threats and various

attempts to kill him, had to leave Albania, but none knows anything about where is he residing. His family in Shkodra is living shut-in fearing revenge. As it often happens in these cases, the Kanun of Lek Dukagjini "steps forward", though it clearly showed during these 22 years to be over the law in Albania. the blood-feud wound has become an international theme, while respectful newspapers like "Corriere della Sera", have made their own investigations, showing that during the last 22 years in Albania there were over 10 thousand murders for blood-feud. Unfortunately the destiny of Elsaid Sala is now under the laws of this ill-famed Kanun among Albanians.

The Editorial Office

In ten days four women killed

In the last ten days in Albania, four women were taken their lives by their husbands and former husbands. The numbers of domestic violence are increasing year by year in a terrific way: Statistical data of the General Police Directorate in Tirana show that violence against women is alarming and men, abusers, killers are not punished. The given orders to stay away more than 500 meter or a kilometer from the victim, according to the risk scale has not worked, because the police are not able to control violent men.

More specifically, in 2008, there were 822 reports of domestic violence and for 377 of them, the court has is-

sued an order of protection. But year after year the number of women who were addressed to the police authorities to denounce the used violence against them, within the family, is almost tripled. So at the end of 2011 almost 2181 women have denounced to the police the violence against them, and the court has issued 1.343 orders of full protection to them. But more dreadful figures are unofficial, since the majority of abused women and girls do not report to the police at all, but either obey violence, or try to pull themselves and many of them fall victim of the murder. This tragedy is very noticeable in areas like North and Southeast Albania. Recently a woman from Laç, called Mafilda Martin Dakaj, born on 07.04.1990, has hardly escaped the assassi-

nation by her ex-husband Alfons Dedaj. She had been married and has been badly beaten by her man, who went home drunk. She had fled the family's house and sued the case into the court. The Court has not taken any precautions, but has accepted only the divorce. But even after the divorce, when there was no legal connection with the citizen Mafilda Dakaj, ex-husband did not gave up. He continued physical violence against her, and now the victim is undergoing treatment at home by a doctor known as Zeqir Dukaj, because according to her father, Martin Dakaj, he can-

not transport her daughter to the hospital, because her ex-husband may also kill her there. In fact, in the hospital of Shkodra, people still unidentified, even after many years had managed to execute the doctor Zamir Shazi, whose name holds today the Regional Hospital in the Albanian North metropolis, Shkoder. While state hospital in Laç is far more uncertain than in Shkoder.

Iris Luarasi, director of "Advice Line for Women and Girls" calls upon all women and girls not to accept violence from their husbands or former husbands, but to get the phone free and ask for help.

However, this call of Mrs. Luarasi cannot be judged how it works for very remote areas of northern Albania, because there are needed up to 12 or 15 hours of traveling to go to Tirana, where Mrs. Luarasi has her offices.

The Editorial Office

Attraverso i luoghi incantevoli di Scutari

Per te che non hai visitato Scutari da almeno 5 anni, dovresti fare una ricerca immaginaria, provando a farti tornare in memoria dei ricordi lontani, tanto lontani come uno sottile e vago strato di apparizioni. Quella tiepida città che si addormentava appena giunta la sera e si svegliava al mattino per andare avanti fino all'altra sera, continuando così il rituale che non esiste più. Scutari è risorta, è cresciuta e adornata, ovvero, come la metterebbe in linguaggio artistico il famoso musicista Kujtim Alija, il lavoro del quale ha oltrepassato da anni non solo i confini di Scutari ma anche dell'Albania.

I due "Reni" della città, la Chiesa Francescana di Gjuhadol e la Moschea di Fushe-Çele (oggi "Ebu Beker"), ebbero un evento unico al mondo in occasione del primo anniversario dell'Indipendenza, il 28 Novembre 1913. Il campanile fu collegato alla Moschea con un filo di luci di candele rosso-nera e dove ondeggiava la nostra bandiera nazionale. Speriamo che il 28 di questo novembre, in occasione dei 100 anni dell'Indipendenza, il Comune possa pensare ad un evento, poiché Scutari ha la possibilità di essere unica, come 99 anni fa. Forse sarebbe bene mettere in scena uno spettacolo comune delle due comunità religiose, cattoliche e musulmane, anche in risposta al tanto discusso film intitolato...

"L'INNOCENZA DEI MUSULMANI"...

uscito questi ultimi giorni in America incendiando le proteste in tutto il mondo islamico, dove ci stanno rimettendo la vita molti innocenti contrastando la presa in giro del profeta Maometto. La Chiesa e la Moschea, che un giorno furono legate con le luci dal frate e dall'imam, sono ormai complete di note d'identità, poiché nelle vicinanze, cioè in mezzo, migliaia di visitatori ogni giorno fanno le foto davanti alla statua di Madre Teresa, la più umana e famosa madre che il mondo conosce fino ad oggi. Sull'identità fondamentale, le arterie di Scutari con strade vaste e pulite, con infrastruttura classica e moderna, assomigliano ad un corpo sano amalgamato all'uomo, ai suoi bisogni. In questa linea, il noto architetto Zef Çuni, il quale aveva tanto contrastato il progetto di costruzione nel centro di Scutari, lo vede con tenerezza ed eleganza, come una forma di creatività e sogno ideale dell'uomo, questa infrastruttura dove si stendono le vie con tante rotonde, con parchi ovunque per le vaste vie della città che sta assumendo un'immagine occidentale. Nelle libere conversazioni, non solo Çuni, ma anche altri architetti sono per meno pali e cemento e più attenzione da parte del Comune ai loro progetti e idee, cioè di ciascuno. Alla base, la politica selvaggia, le bugie come semplice strumento d'uso, i clan mafiosi, gli appalti, sono morti a Scutari, da colui che nemmeno l'autore di queste righe poteva crederci a quel tempo, quando Scutari soffriva, 5 anni fa.

Con il lavoro notevole che parla da sé, il Sindaco Lorenc Luka e lo staff del Comune ci sono riusciti affinché la verità fosse in grado di coprire la mania della superficiale apparenza o i medium che vagavano da molti di quelli che sanno criticare ed approfittare tanto ma quanto a costruire, ben poco. Fra il senso del miracolo e della magia, lo stupore delle bellezze di qui, trovi molta gente e ne parli, non come 5 anni fa, di generatori, fosse di fango...

KALASHNIKOV E BANDE...

ma di tutto quello che ha a che fare con l'identità e la cultura di questa città. Dal tempio di Rozafa, il documento di messa di Gjon Buzuku, Marin Barleti, il Pascialato di Scutari, Karl Gega, Kel e Pjeter Marrubi, il Liuto di Fishta, dalle poesie di Ernest Koliqi, Arshi Pipa, Martin Camaj, Frederik Reshpja, Ridvan Dibra, dai libri di Jup Castrati, Skender Drini, Pjeter Arbnori, Shpetim Kelmendi, Dashamir Cacaj, Zenepe Dibra, Lazer Stani, Nikolla Spathari, Xhaneta Lazri, Fatime Kulli, Skender Temali, dai libri immortali del padre del teatro albanese Fadil Kraja, dai ruoli dei grandi attori del palco scenico, come Ndreke Luca, Tinka Kurti, Serafin Fanko, Viktor Bruçeti, Zyliha Miloti, Zef Deda, dalla comicità di Tano Banushi, Paulin Selimi, Kolec Pepa fino alle canzoni di Bik Ndoja e Shyqyri Alushi o il vocale del tenore, uno dei più famosi in Europa, Luke Kaçaj, puoi parlare anche davanti ad un piatto di carpa del lago, il quale viene preparato come in nessun altro posto. La città, piena e strapiena di storia, leggende e miti, piena di capacità intellettuali, oggi non ha una strada dove non si è lavorato e non si lavora. Tante piazze ormai sono in mattonelle, conservando la struttura, in particolare quella austriaca che nel 1914 prese una forma europea, conservando la tradizione di un cortile con i fiori, come l'ingresso di Scutari, sempre aperto per gli amici, ma sempre

chiuso per i nemici, ha proprio il nome di un cortile, di un prato di fiori. Qui, all'ingresso di Scutari, se dici...

"NE HAI DEL PANE DA DARE"...

arriva la risposta: "più di quanto il mare ha sale", è quindi il cortile antico quanto la terra, Drini, Buna. Il castello, 30 anni più giovane dalla sposa scutarina Rozafa, la madre scutarina Rozafa, che fu murata viva, affinché reggesse il muro che di giorno si alzava e di notte crollava, sacrificata perché Scutari fosse costruita sul suo corpo, dovrebbe essere circa 400 anni più antica di Gesù Cristo. La città di Scutari è ormai tutta illuminata.

Molte strade sono incantevoli, sono pe-

donali. Ecco, la strada da Kafja e Madhe (Il Gran Caffè) (un edificio che è rimasto in quello stato vergognoso in mezzo a quel paradiso, soltanto perché proprietà privata, e riteniamo che il Comune dovrebbe trovare una soluzione, avendo questo lo status di Monumento Culturale), fino all'Università "Luigi Gurakuqi", l'altra presso il ponte di Buna, l'altra dalla quercia di 400 anni, presso Radio "Scutari" fino al mercato di Zdralej, oppure quella da Dugajte e Reja a Gjuhadol. Ecco anche l'altra strada pedonale in costruzione che si inaugurerà fra circa un mese, parte a Parrucca e si unisce all'altra pedonale sull'incrocio nel centro di Scutari, dove non molto tempo fa il monumento di Stalin dimostrava la sua forza. Ci siamo fermati anche al dittatore Stalin per tirare un parallelo tra la persecuzione comunista in Scutari e quella in Russia.

Gli anni di prigione e sofferenze del clero cattolico nei campi comunisti di sterminio sono 881, quasi 9 secoli. Da 200 clerici albanesi nel 1944, sono stati fucilati e uccisi nelle prigioni 66 clerici, sono stati arrestati ed imprigionati per molti anni circa 65, in tutto 131 clerici cattolici. Solo questi hanno studiato in 24 diverse università d'Europa per 450 anni di studi. Tutti sono stati racchiusi nel Genocidio Comunista in Albania. Quasi tutta questa persecuzione è avvenuta a Scutari. Vi è stata una grande tragedia anche tra il clero musulmano ed ortodosso.

o l'affetto, gli viene da vomitare, trema e ricorda la dittatura, la mancanza del pane e la città che li divorava fin dentro la tomba se il Partito o la spia diceva che quel tale non uno schiavo dell'ideologia della sinistra.

Oggi la gente è diversa, l'economia è diversa, la libertà è diversa, la città è diversa.

Oggi, Scutari è un paradiso, la gente ha un legame armonico con l'ambiente. Il colore grigio in bianco che domina oggi la piazza principale di Scutari, si estenderà ovunque, come dichiara il Vicesindaco Ritvan Trashani, è un colore di pulito, di pace, il colore del velo di una sposa, che quando lo guardi con gli occhi dell'immaginazione, forse cercando anche qua e là qualche ricordo nascosto della giovinezza, pensi:

- Li, dove si trova il Quattro stelle di Valter Fusha, vi era un negozio di byrek, dove...

UNA VOLTA OFFRIVI UN BYREK

- Dov'è il Rettorato dell'Università "Luigi Gurakuqi", vi era il Comitato del Partito del Lavoro, dove si sedevano come in Olimpo, i burocratici che tagliavano teste con una sola parola e si mangiavano il sudore della gente che lavorava.

- Da questo ginnasio vi era la prigione politica di Scutari, dove sono stati fucilati centinaia di eroi della libertà e della democrazia, tra i quali anche Preke Cali, conosciuto come la persona che insistette nel stabilire il confine tra l'Albania e l'ex - Jugoslavia, riuscendo a tenere Kelmend nel territorio albanese.

Dal...

- Ma, queste costruzioni hanno distrutto qualcosa? - dici tu che non sei mai stato a Scutari.

Io ti dico: "Vieni a vedere, a godere, i parchi sono ovunque, e su ogni strada divisa, gli alberi quasi secolari che spargono il loro aroma in primavera, sono sempre lì, dove erano prima. Vengono curati continuamente, così come tutti i parchi a Scutari. La piazza tra la Chiesa Francescana, la Moschea "Ebu Beker" e Hotel "Rozafa" diventa varie volte al mese un palco dell'arte, che riempie la città con la gente che segue canti, danze, strumentisti e comici. Molti pittori lavorano durante le tranquille serate, sui loro telai, molti giovani..."

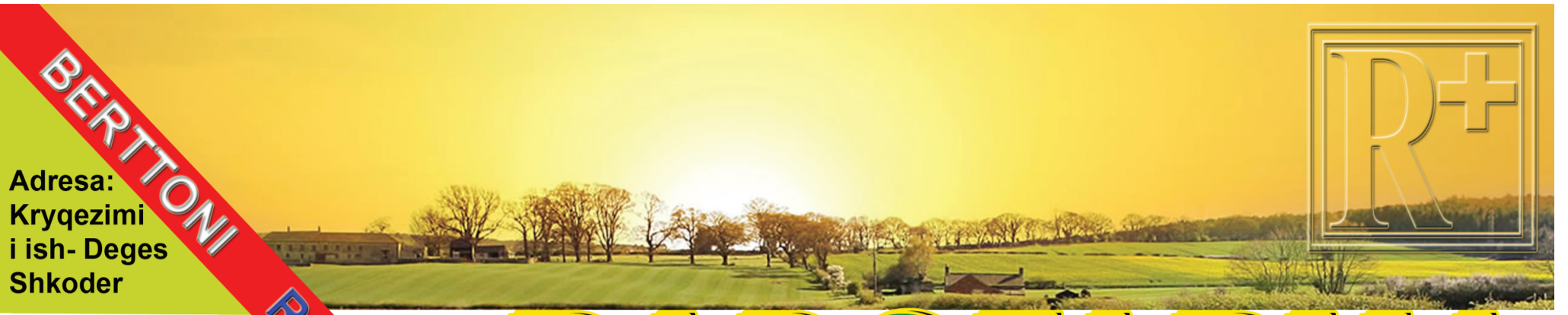
TIRANO LE "PIETRINE"...

con uno squillo di telefono l'altro, scrivendo così le prime conoscenze su questo posto che assomiglia più ad una canzone d'amore, una fontana piena di luce che rassicura l'anima.

Nelle numerose fiere vedi i lavori degli artigiani di Scutari, il loro spirito creativo. È una professione tramandata da migliaia di anni, come l'ospitalità, la fedeltà, il coraggio, tanto che tu puoi dire con convinzione che in questi cinque anni a Scutari è stato investito su tradizioni e bellezza, ma la tradizione e la bellezza hanno qui la loro "casa". La città ha oramai una funzione commerciale una struttura particolare per lo sviluppo di una caratteristica funzionale a servizio della gente, della vita umana, a servizio della natura, della vita della natura e si è trasformato in un importante centro industriale.

Scutari è bella, pulita, fresca, antica e giovane, come Rozafa che anche oggi, dopo 2400 anni sul Castello, gocciola "latte" dal suo seno...

Sokol Pepushaj

Adresa:
Kryqezimi
i ish- Deges
Shkoder

RADOFARMA

INDUSTRIA FARMACEUTIKE SHKODER

"PRIMIGI"
Nje Aventure e
Jashtezakonshme

Pas Ampicilinës
Amoksisilinës
Cefaleksinës
Cefaklorit

starton linja e prodhimit të **Paracetamol** tabletë

Medikamente te
prodhuara dhe te
certifikuara sipas
standarteve te
Bashkimit European

Kompania no. 1 ne bote per prodhimin e kepuceve per femije **"PRIMIGI"** bashkepunon me kompanine lider ne Shqiperi per prodhimin e kepuceve sipas standarteve me te larta te Bashkimit European **"BERTTONI"** ne Shkoder.

Rruga "Gjon Pali II"
Lagje "Tre Heronjt"
Shkoder, ALBANIA
Tel./Fax +35522 24 88 94
radofarma_shpk@yahoo.it

BERTTONI

KEPUCE PER FEMIJE NGA 0-14 VJEC

Dyqani "Berttoni" ne Sheshin "Zog I", Parruce, tek ish- MAPO

...se shpejti
ne qarkullim
edhe shume
medikamente
te tjera...

Kriza globale jo vetëm që ka ndikuar në uljen e të ardhurave dhe konsumit, por nuk ka favorizuar as bizneset, sidomos ato fason, me mall të porositur. Pasojat hapin hendek më të thellë në me së pari tek punëtorët, por ndryshe ka ngjarë tek Kompania "Berttoni" me qëndër në Shkodër. Mijëra punëtorë kanë të lidhur ekonominë këtu dhe kanë dalë nga skema e varfërisë. Asnjë prej tyre nuk ka patur problemet më të vogla me pagesat, të cilat janë ndër më të mirat në tregun e punës. Asnjë nuk ka humbur vëndin e punës, ndoshta edhe duke sakrifikuar shumë kompania në rënien e fitimit për shkak të recesionit në Itali, ku çmimi nuk është më si në kohën e

nënshkrimit të kontratave. Ekonomisti i mirënjohur Paulin Radovani, njëri ndër biznesmenët më shpirtmirë shqiptarë, me sakrificë ka arritur të punësojë mjaft punëtoare edhe ne qytetet e Pukës dhe Fushë Arrësit si dhe ka hapur një shkollë robaqepësie këpucësh ne qytetin e Kukësit për mësimin e një zanati për gratë e vajzat atje dhe më pas punësimin e tyre, duke ontribouar fuqishëm në zbutjen e nivelit të varfërisë në veriun shqiptar, duke marrë përsipër edhe kosto jo të vogla që lidhen jo vetëm me zanatdhënien, punësimin, por edhe me terrenin e largët e koston e udhëtimit ne zona shumë të thella malore, ku mungon ndoshta edhe për shumë vite mundësia për ti ofruar komunitetit zhvillim.

BERTTONI

RADOFARMA